

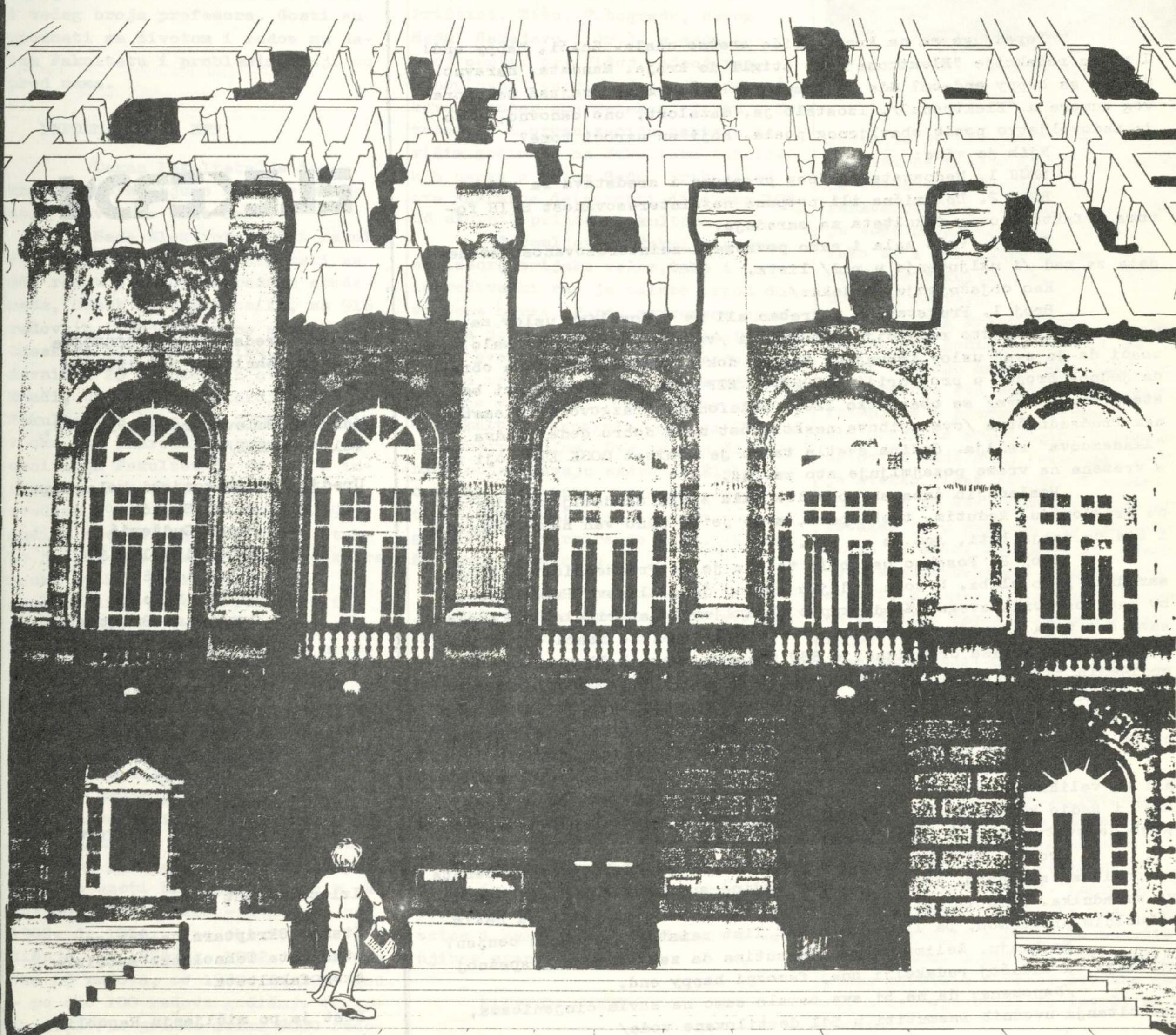
ELEKTRON

LIST STUDENATA ELEKTROTEHNIKE BEOGRAD

B R O J

52

GODINA XV
NOV 1975
PRIMERAK
BESPLATAN

DOBRODOŠLI BRUCOŠI

UVODNIK

Pepeljuga se na kraju priče srećno udala. Znači, happy end! I mi iz redakcije "Elektrona" smo stigli do kraja. Mandata, naravno. Šta je sa happy end-om? Gde je šampanjac? Šalim se /najzad malo pravog humora u "Elektronu"/. Izostalo je, nažalost, ono osnovno, a to je zadovoljstvo posle obavljenog posla. Koji su uzroci tome?

Njih je više:

BROJ 1. Nedostatak radnog prostora i sredstava za rad.

BROJ 2. Delimična ili potpuna nezainteresovanost SVIH foruma i faktora ovog fakulteta za saradnju.

BROJ 3. Vrlo mala i samo povremena zainteresovanost studenata za rad /i uključenje u rad/ lista.

Kao objašnjenje /i dokaz/:

Broj 1. Pretstavlja potreban ali ne i dovoljan uslov za uspešan rad. To što redakcija dobro radi /već 15 godina/, ni malo ne znači da je ovaj uslov ispunjen. Naime, dok se izvrši tehnička obrađa jednog broja, u prostoriji POOSOJ-a ETF /gde smo podstanari bez stanarskog prava/ se obavi oko 120,7 telefonskih razgovora, 1 sastanak Predsedništva /ova njihova neaktivnost nama dobro dode/ i dva "Akademcova" relija. Jedina svetla tačka je Komitet OOSK ETF koji nam s vremena na vreme pozajmljuje sto za rad.

Poslednjih dana se pojavila mala šansa da dobijemo sopstvenu prostoriju. Međutim, treba para, a to je potpuno van naše kontrole i šta će dalje biti, još se ne zna.

Broj 2. Posebno nas boli to što je sa Predsedništvom OOSO saradnja jako slaba. U toku zadnjih godinu dana članovi Predsedništva su nam dostavili svega 4% od ukupno objavljenog materijala, a kako se samo deo toga odnosio na rad samog Predsedništva, to znači da su izveštaji o radu naše organizacije SSO zauzele svega 1,1% prostora ove godišnjih "Elektrona". Još nismo dobili ni jednu informaciju o pitanjima o kojima se diskutuje na sastancima Predsedništva /vidi "Elektron br. 52/. Postoji li, onda, način da se nešto sazna o aktivnosti naših predstavnika i aktiva SSO, ako nismo suviše indiskretni?

Obaveštenja i tekstove o radu OOSK smo dobijali redovno, ali uz velike napore i natezanja. Još je teža stvar kada su u pitanju DKST i Radio klub /kao jedini svetao izuzetak navodimo najbolji foto klub na svetu; takođe vidi "Elektron" br. 52/.

Broj 3. Stvar koja nas posebno brine je slab odziv studenata na poziv za saradnju. Prošle školske godine su nam došla svega dva nova saradnika. Međutim, ni jedan student nije nam se obratio sa nekim aktuelnim problemom. Da li je ovaj naš list zaista tako slabo cenjen?

Na kraju, želimo svima pomenutima da zahvalimo na uspešnoj saradnji, a budućoj redakciji onaj famozni happy end.

/Napomena: da ne bi sve ostalo samo na suvim činjenicama, pre čitanja uvodnik razmutiti u 5dl destilovane vode/

POZDRAV, REDAKCIJA

ELEKTRON

Izdaje Predsedništvo OOSOJ-e
Elektrotehničkog fakulteta u
Beogradu

Adresat Bulevar revolucije 73,
tel. 329-212/378

Uredjuje: redakcijski kolegijum

Rajko Spaić

Sinan Gudžević

Rade Mihajlović

Milan Adžić

Nikola Nikolić
Svetislav Bulatović
/korektor/

Stevan Jovanović
/fotoreporter/

Dušan Hristić

/tehn. urednik/
Branislav Holedkov
/sekretar/

Rade Vesović

/glavni i odgovorni
urednik/

Izlazi dvaput u semestru

Štampa Skriptarnica Saveza
studenata Tehnološko-metallur-
škog fakulteta

List je po mišljenju Republič-
kog sekretarijata za kulturu
SR Srbije br. 413-120/75-02 od
14. marta 1975. god. oslobođen
republičkog pereza na promet
tiraž 1000 primeraka

POSETA VISOKIH RUKOVODILACA

Naš Fakultet su, 20.X.1975. godine posetili visoki rukovodioci naše Republike, predsednik Skupštine SR Srbije, drug Živan Vasiljević, predsednik Izvršnog veća Srbije, Dušan Čkrebic, podpredsednik Izvršnog veća SR Srbije, drug. prof. Tešić.

Poseta je započeta razgovorom koji je vodjen u sobi Dekana uz prisustvo Dekana, prodekanu i većeg broja profesora. Gosti su upoznati sa životom i radom na našem Fakultetu i problemima koji su pred nama.

INFORMACIJE O ETF

Dekan Fakulteta je izneo kraću informaciju o Fakultetu, iz koje izdvajamo neke delove.

Sada Elektrotehnički fakultet ima tri odseka: Energetski sa 663 redovna i 205 vanrednih studenata, Odsek za elektroniku, sa 916 redovnih i 253 vanredna studenta i Odsek za tehničku fiziku, sa 313 redovnih i 26 vanrednih studenata. Znači, u prošloj školskoj godini, Fakultet je imao oko 1900 redovnih i oko 500 vanrednih studenata. Od osnivanja Fakultet je dao 4646 inženjera. Postdiplomske studije su uvedene 1960. godine. Do 1.X.1975. godine stepen magistra nauka steklo je 169 kandidata, stepen doktora nauka steklo je 100 kandidata. U svom stalnom sastavu Fakultet ima 23 redovna, 23 vanredna profesora, 29 docenata i 65 saradnika - ukupno 140. Broj studenata po jednom nastavniku je iznad 17, a učionički prostor po jednom studentu je $0,7 \text{ m}^2$ (a $2,2 \text{ m}^2$ korisnog prostora). Fakultet ima 28 laboratorijskih.

Naučno-stručna delatnost Fakulteta se odvija u dva pravca: Istraživački rad i saradnja sa privredom. Kao pokazatelj uspešnosti prvog može se uzeti broj publikovanih rada: do 1948. godine - 141 rad, od 1948. do 1954. - po oko 25 radova godišnje, od 1954. do 1962. godine po oko 60 radova, od 1962. do 1974. god. - po oko 100 radova godišnje (ukupno do 1975. godine preko 2000 rada). Što se tiče saradnje sa privredom na Fakultetu za proteklih 10 godina radjeno je po dvadesetak važnijih studija i projekata godišnje. Sada Fakultet radi na desetak krupnijih projekata (od čega dva među-

narodna projekta). Izdaju se i stvrene naučne publikacije (u tri serije) svetskog nivoa; one se razmenjuju sa oko 1000 institucija u svetu.

Prihodi Fakulteta od naučno-istraživačke delatnosti sada čine oko 13% od ukupnih prihoda Fakulteta (koji su 24,5 miliona dinara u 1974. godini). Fakultet je učestvovao u formiranju i kasnije pomagao mnoge druge visokoškolske ustanove (u Prištini, Nišu, Titogradu, Novom Sadu, Sarajevu i dr.), a sada ima svoj centar pri Višoj vojnoj vazduhoplovnoj tehničkoj akademiji u Žarkovu, Centar energetskog odseka u Svetozarevu i organizaciju nastave na višim godinama na Fakultetu tehničkih nauka u Novom Sadu. Prihodi od ove nastavne delatnosti čine oko 17% od ukupnih prihoda Fakulteta.

Opremljenost Fakulteta kako za laboratorijske vežbe, tako i za istraživački rad je daleko ispod dozvoljene norme. Pored savremene opreme ima još opreme i od reparacije iz Prvog svetskog rata, tako da je sadašnja vrednost opreme svega 29% od nabavne vrednosti. Ovde treba dodati da Fakultet raspolaže samo sa 6300 m^2 korisne površine. Sve iznete činjenice objašnjavaju zašto je Elektrotehnički fakultet jedan od retkih tehničkih fakulteta koji nemaju mogućnosti za formiranje naučno-istraživačkog instituta.

Svesni činjenice da će izgradnja velike zgrade Fakulteta po svemu trajati dugo, s obzirom na priliv sredstava i veličinu zgrade, organi upravljanja Fakulteta uželi da nadju bilo kakav izlaz iz ove teške situacije, predložili su: da se kao privremeno rešenje predviđi mogućnost izgradnje laboratorijskog bloka površine oko 4500 m^2 u okviru prostora tehničkih fakulteta, da se u ovaj paviljon premeste skoro sve laboratorije stručnog dela nastave i da se izvrši adaptacija postojećeg prostora koji bi se pretvorio u učionice i sale za rad studenata i za njihov standard.

RAZGOVOR O ETF

Nakon ove informacije reč je uzeo drug Živan Vasiljević koji je istako potrebu brže izmene nastavnih planova i programa i rasterećenje nastave. Nedopustivo je, istakao je drug Vasiljević, tako stanje sa op-

RAZGOVOR U SOBI DEKANA

remom te je potrebno pitanje opreme staviti na prvo mesto, bez obzira na rešenje stambenog prostora. Za rešavanje ovog problema neophodna je veća povezanost sa privredom, kako bi i privredna oprema bila dostupna Fakultetu za redovnu ili dodatnu nastavu.

Drug Dušan Čkrebic je rekao da već godinama postoji raskorak izmedju mogućnosti Fakulteta da obrazuje što veći broj elektroinženjera i potreba privrede za tim profilom stručnjaka. U takvim uslovima radi ovaj Fakultet, koji je stekao visok stručni i naučni renume, je za Republiku jako značajno, istakao je u svom daljem izlaganju Dušan Čkrebic. Iz njega su izrasli novi elektrotehnički fakulteti u zemlji, a danas njemu preti opasnost da u daljem razvoju ostane daleko ispod tih mlađih fakulteta. Rešenje stambenog problema Fakulteta koji radi u teškim uslovima iziskuje velika sredstva ali su ovom i fakultetima koji su u sličnoj situaciji mora dati prioritet.

Nakon diskusije proistakao je opšti zaključak da ne postoji mogućnost izgradnje nove zgrade, u bliskoj budućnosti, te da se ide na privremeno rešenje tj. izgradnju laboratorijskog bloka iza postojeće zgrade i to sa maksimalno mogućim kapacitetom. Izgradnja bi trebala da počne početkom sledeće školske godine, a trebala bi da se završi za dve godine.

Poseta Fakulteta je završena obilaskom laboratorijskih i prijemom u sobi Dekana.

RAJKO SPAĆ

MARJANOV MILENKO :

CRTICE O REFORMI

— "Samoupravljanje traži visok stepen znanja socijalističke svijesti i stručne sposobnosti radnog čoveka, zahteva sistematsko obrazovanje i sticanje novih znanja tokom cijelog radnog vijeka. Zato je potrebna radikalnija reforma obrazovanog sistema, jer današnje promjene nisu bitnije izmenile stare okvire i odnose. Obrazovne institucije su zato zapale u ozbiljne teškoće, naročito one na srednjem i visokom stupnju.

Reforma škole i obrazovnog sistema morala bi da dovede do bržeg podizanja opštobe i kulturnog nivoa radnih ljudi, da doprinese daljoj afirmaciji samoupravljačke uloge proizvodjača i integriranja obrazovanja u sve oblasti društvenog rada, da olakša primenu dostignuća nauke, svestrani razvoj socijalističkih društvenih odnosa i širi prodor mlađih i sposobnih kadrova." (Tito IX Kongres SKJ)

— Univerzitet čini jednu davno prevazidjenu organizaciju, koja se začudo održala sve do današnjih dana, zahvaljujući pre svega svojoj autonomiji i snažnim konzervativnim snagama na samom Univerzitetu, koje nisu mogle ili nisu želele da se pomire sa novonastalim promenama u društvu. One su od Univerziteta stvorile tvrdava iz koje su se branile od nade novih, revolucionarnih, samoupravnih, socijalističkih ideja i strujanja. No, došlo je vreme kada sav ovaj konzervativizam Univerziteta izbija na videlo. On se javlja pre svega u obliku važnih nedostataka. Današnji Univerzitet postaje sve više protivrečnost našeg samoupravnog socijalističkog društva i kao takav on se neminovno mora raspasti.

U poslednje vreme u našem društvu je pokrenuta dosta široka akcija za reformu visokog školstva, međutim ona je naišla na relativno slab odziv na samom Univerzi-

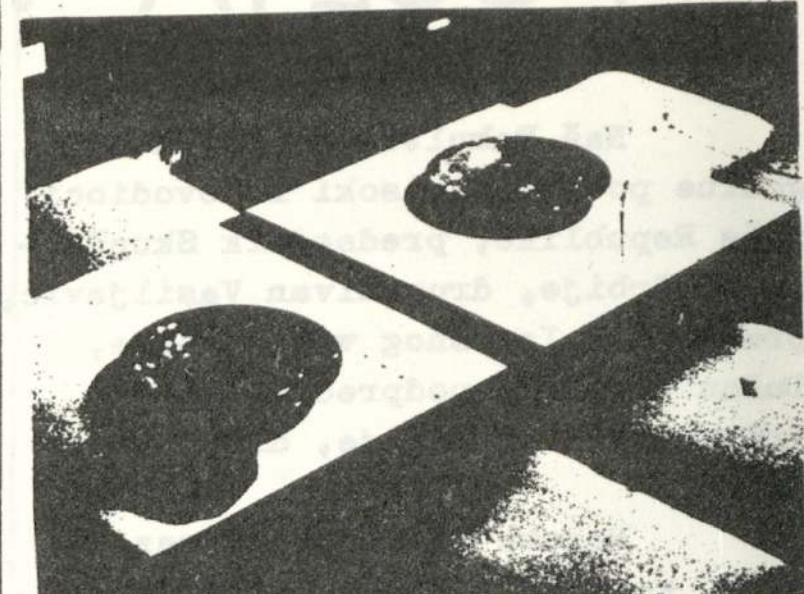
tetu, što pakodje govori u prilog postojanja konzervativnih snaga na njemu.

— Jedan od osnovnih simptoma lošeg funkcionisanja "crne kutije Univerziteta" je zapanjujuća neefiksanost studiranja. Podaci da od ukupnog broja upisanih studenata fakultet završi svega 40% i to sa prosekom studiranja 7 do 8 godina, govore da je "nešto trulo" u "crnoj kutiji". Po različitim procenama, školovanje jednog studenta u toku jedne godine naše društvo košta 10 do 30 miliona starih dinara. Ako prihvati da je ono 20 miliona starih dinara, što je veoma blisko realnosti, ako se uzme u obzir i ono što bi student zaradio da nije više student, tada se jasno vidi koliki je te teret za društvo.

Nalazimo se u godinama borbe za stabilizaciju, za bolju produktivnost i protiv inflacije i zato moramo shvatiti koliko klasičan Univerzitet otežava tu borbu, a time i napredak našeg društva.

Razloge neefikasnosti ne treba tražiti samo u, na primer, nedostatku prostora, nedostatku nastavnog kadra; to bi bilo traženje opravdanja, a razlozi su mnogo dublji i kompltniji.

— Današnji Univerzitet je naslednik buržoaskog Univerziteta i kao takav zadržao je neke njegove negativne (za gledišta socijalizma) osobine. Možda grubo zvuči govoriti o klasnom karakteru socijalističkog univerziteta, ali to je činjenica koja se održava u socijalnom sastavu studenata. Još uvek je malo broj studenata iz "radničkih" porodica, mada se u društvu doista radi putem kreditiranja, stipendisanja i raznih fondova, da njih bude što više. Međutim rezultati ovih akcija nisu zadovoljavajući, broj studenata iz porodica slabijeg materijalnog stanja se ne povećava dovoljno.

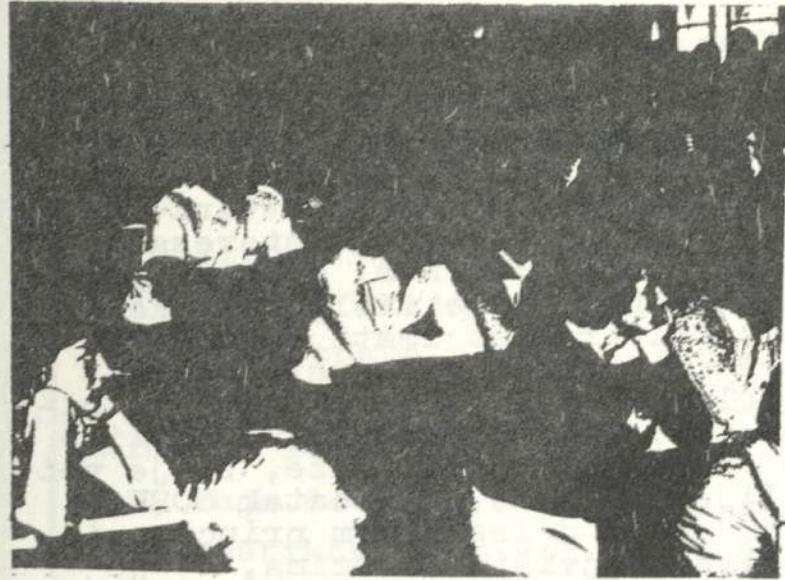
Ovo nam govori o tome da navedene akcije nisu konačno rešenje ovog problema nego samo doprinos njegovom ublažavanju.

Na mnogim fakultetima ovakvi buržoaski odnosi ulaze na mala vrata. Nažalost, jedan od takvih je bio i naš Fakultet, koji je u formi redovno-vanrednih studenata vodio politiku: "ako su ti roditelji dovoljno imućni da ti plate školovanje, onda možeš da studiraš".

Kao što vidimo, forme klasičnog Univerziteta ni malo ne odgovaraju tendenciji socijalnog izjednačenja studenata, zato je potrebno tražiti nove oblike koji neće davati ravnopravnost samo na papiru, već će polaziti od ravnopravnosti kao osnovne premise.

— Autonomija Univerziteta u kapitalističkom društvu je jedan od načina očuvanja interesa vladajuće klase. Autonomija obezbeđuje monopol na znanje, a odatle sledi i monopol na političku i ekonomsku vlast. Vladajuća klasa reprodukuje vladajuću klasu, a autonomija Univerziteta ne dozvoljava uticaj nekih "stranih ideo-ologija" na podmladak vladajuće klase. Stanje kakvo postoji u kapitalističkom društvu je najbolje moguće stanje, i zato ne treba dovoditi u sumnju buduće generacije kapitalista, nego ih treba vaspitavati u duhu kapitalizma; ne sme se dozvoliti strujanje novih (naprednih) ideja medju njima. Bez autonomije Univerziteta ovo bi bilo nemoguće. Autonomija je u kapitalizmu ona sila koja razdvaja umni, kao viši, od fizičkog, kao nižeg rada. Ona ne dozvoljava njihovu integraciju.

U socijalizmu autonomija

gubi svoj smisao, ali i dalje postoji naročito na starijim univerzitetima koji poput jednog glomaznog prekookeanskog broda sporo menjaju pravac kretanja. Autonomija u socijalizmu služi raznim kontrarevolucionarnim snagama za širenje ne socijalističkih odnosa na univerzitetu i u samom društву. Primeri ovoga su odvajanje umnog od fizičkog rada, odvajanje teorije od prakse, a takodje, i odvajanje kretanja unutar Univerziteta od kretanja celog društva što dobro ilustruje slučaj sa Filozofskim fakultetom.

Na Osmom Kongresu SKJ drug Tito je povodom ovoga rekao: "... Smatram da situacija na našim univerzitetima nije najbolja. Omladinske organizacije i Komunisti na univerzitetima suviše su zatvoreni u sebe i to odvaja intelektualnu omladinu od radničke, a kasnije u proizvodnji intelektualne radnike od proizvodjača. Umesto da se ide ka integraciji socijalističkih graditelja, dolazi do desintegracije, što ni u kom slučaju ne može koristiti razvoju naših socijalističkih društvenih odnosa."

— Analiza celokupnog udela studenata u samoupravljanju fakultetom, kako neposredno tako i posredno zahtevala bi dosta prostora. Međutim, činjenica je da je ova samoupravljanje, s obzirom na brojnost studenata, veoma malo, gotovo simbolično. Samoupravljenje na Univerzitetu predstavlja jedan od najnerazvijenijih oblika samoupravljanja koji se danas može naći u našem društву.

Razlozi za ovo su različiti. Pre svega tu je klasična forma organizacije fakulteta, koja studente smatra niže svesnim bićima, koja su se upisom na Univerzitet obavezali da poštuju tu njegovu zastarelu formu u koju izmedju ostalog spadaju hirejarhija, nemešanja u poslove nastavnika i administracije, tretiranje nastavnika kao svojih predpostavljenih koji se smiluju jedanput nedeljno, po jedan sat, da održavaju kontakt sa svojim potčinjenima tj. studentima, zatim upotreba mozga samo za ono što studiraju, a nikako u tako važnoj delatnosti kao što je upravljanje fakultetom ili možda upravljanje društвом, to je prepusteno drugima, pametnjim i stručnjim kojima je to posao. Ovo je neminovno vodilo jačanju tehnokratskih i birokratskih snaga na Univerzitetu, protiv kojih SK "u poslednje vreme vodi borbu, ali ne sa dovoljnim uspehom. Ovo ilustruje i primer preporuke univerzetskog komiteta SK iz 1973. godine o "pedesetprocentnoj zastupljenosti studenata u svim samoupravnim telima na Univerzitetu" koja se sveala na neke četvrtine, petine i sl. Očito je da nekom na Univerzitetu ne odgovara da studenti šire učestvuju u samoupravljanju fakultetima.

Međutim, "aktuelno učešće školske i studentske omladine u samoupravnom odlučivanju neophodno je i veoma značajno u izgradnji socijalističkih odnosa, u formiranju mладог čoveka kao slobodne, društveno aktivne i odgovorne ličnosti..." rekao je drug Tito na IX Kongresu SKJ.

— Reforma Univerziteta je neminovnost, ona mora doći pre ili kasnije. Uslovi za reformu postaju sve zrelijiji.

Ali reforma se ne sme svesti na niz sitnih reformatorskih akcija koje pokušavaju da ublaže i možda zataškaju postojeće stanje. Takva politika "sitnih koraka" je karakteristična za kapitalizam, za politiku Mr. Henri Kisindžera. Reforma Univerziteta mora da bude radikalna, mora da bude izvršena u duhu komunističke

beskompromisnosti i revolucionarnosti. Svaki drugi način reforme neće dovesti do željenih rezultata.

— Reforma koja je pred nama mora biti zasnovana na samoupravnim principima, jer to je jedini način da se novi Univerzitet uspešno uklopi u našu samoupravnu društvenu zajednicu.

— Dosta vremena postoji ideja o studentu - radnom čoveku. To je ideja dosta junačka pažnje, ideja koja je mogla da ponikne samo u jednoj ovakvoj samoupravnoj socijalističkoj zajednici. Nažalost nije se mnogo odmaklo u realizaciji ove ideje. To je donekle razumljivo kada se shvati da jeza ostvarenje jedne tako kompleksne ideje potrebno ostvariti i mnoge druge uslove i rešiti i mnoga druga pitanja. Stoga prelaz ka studentu - radnom čoveku - samoupravljaču izgleda moguć samo u okviru jedne radikalne reforme Univerziteta.

Postoje neka mišljenja da student ne zaslužuje da nosi naziv radni čovek jer ne učestvuje u neposrednoj društvenoj reprodukciji. Međutim kako studenti svojim učenjem vrše društvenu reprodukciju znanja oni time vrše i društveno koristan rad, možda ne toliko koristan u datom trenutku, ali zato i te kako koristan nakon završetka studiranja, samim tim oni imaju puno pravo da nose naziv radni čovek.

— Za ostvarenje ideje studenata-radnog čoveka jedan od osnovnih preduslova je povezivanje Univerziteta sa privredom i širom društvenom zajednicom. Ali to ne bi trebalo da bude samo povezivanje nego najtešnja integracija jednog sa drugim, njihovo međusobno prepletanje i dopunjavanje. Kao rezultat toga bilo bi nestajanje bilo kakve razlike izmedju rada u fabrici i učenja na fakultetu. Stvorio bi se jedan novi oblik udruženog rada i učenja. On bi omogućio prevazilaženje svih postojećih nedostataka. Čak što više, to bi značilo stvaranje jednog novog kvaliteta u visokom obrazovanju. Kvaliteta kakvog ne ma u svetu. Rezultati bi sigurno bili izuzetni kao i sam Novi Univerzitet

REFORMA UNIVERZITETA

kakva i zašto?

OOSK

Izvestaj o radu OOSK na ETF-u

Početak godine je u Sekretarijatu Osnovnih organizacija koje postaje na našem fakultetu uveo mnogo novina. Nakon nedavne reorganizacije viših ogranka u sadašnje OOSK u našem radu započeno je još niz poboljšanja. Tako je u OOSK TF sprovedena šira anketa među članstvom, na osnovu koje će biti donešen program rada za narednu godinu. Smatramo da će ovakav program biti i uspešno ostvarivan, jer je donešen na osnovu mišljenja i predloga većine. Ovim se uključujemo u savremene tokove naše zajednice uopšte, koji teže da inicijativu dobijemo iz najšire osnove, a ne sa vrha. Nastojaćemo da i sve ostale naše akcije budu plod interesovanja članstva, koje će samo u tom slučaju moći da svoj puni doprinos ostvarenju tih akcija.

Novine u radu

Sprovedena anketa sadrži pitanja o raznim poljima delatnosti OOSK, tako da je članovima omogućeno da iznesu svoje mišljenje o svim značajnim problemima sa kojima se susreću u svom radu. Slična novost je primenjena i kod OOSK EO, gde se išlo za tim da se iz redova komunista formiraju radne grupe (za ideološko-politički rad, razmatrana pitanja, saradnja sa ostalim društveno-političkim organizacijama), u kojima bi zainteresovani za taj rad sada mogli dati svoj doprinos ostvarenju ciljeva SKJ.

Prijem brucoša

Prvi dani rada u novoj godini su okarakterisani i prijemom novih kolega u naše redove. Iz razgovora sa brucošima koji su sada postali članovi jedne od OOSK na našem fakultetu, saznali smo da oni očekuju od starijih kolega pomoći i razumevanje na početku, koji bi im omogućili da se što pre aktivno uključe u rad svojih OOSK, odnosno neke od radnih grupa. Baš zbog mlađih kolega moramo biti organizovani i spremni, jer sa takvom organizacijom nije teško stupiti u kontakt, prilagoditi se, delovati. Već na prvom sastanku sa brucošima, bilo je reči o nekim od ovih pitanja, kao i o formalnostima prilikom povezivanja sa novom OOSK.

Program rada

Kako je donošenje i potvrđivanje programa rada centralna tema sadašnjeg trenutka u našem Sekretarijatu, vratitićemo se na tu temu. Evo koje su dominantne crte programa svih OOSK na našem fakultetu.

Organizacija pitanja

Od organizacionih pitanja potrebno je da se da kraja sproveđu neke odluke i zaključci iz prošle školske godine. U Sekretarijatima treba oformiti komisije za ideološki rad, opšte narodnu odbranu i samoupravne odnose, mada se ovi problemi uveliko rešavaju i bez zadovoljenja formalne strane. Formiranje komisije učiniće naše napore delotvornijim i organizovanim. Po prvi put ove godine u rešavanju ovih problema će se zajedno pojaviti studenti i profesori i u OOSK i u Sekretarijatima. Ovo ide u prilog ideji o tome da smo mi studenti i profesori, radni ljudi koji rade na istom poslu i sa istim ciljem. Naš zadatak je sticanje što kvalitetnijeg znanja iz oblasti kojom se bavimo, a profesori, asistenti i celokupno osoblje fakulteta su tu da nam to omoguće.

Ideološko-politički rad

Pitanje koje, opravdano, ne od ove godine, dominira našim radom jeste ideološko-politički rad. Davnašnja je deviza SKJ da se samo ideološki svestan, spremni i obrazovan član može odupreti svim snagama koji rade protiv našeg sistema. U tom cilju, ideološki rad je nužna tačka u radu svake OOSK. Odredjeni broj tema preporučen od strane političke škole biće obraden na sastancima svih OOSK, a osim toga primičeno je kod članstva interesovanje za još veći broj tema, pa će se nastojati da i ove budu obradjene u vidu referata sa diskusijom. Normalno je da Komunisti ne žele da se u svakodnevnom radu susreću sa pojmovima koji im nisu do kraja jasni. Taj problem će biti na našim sastancima većito prisutan i razmatran. Važnu ulogu će ovde odigrati i individualno uzdizanje članstva na ovom polju, što je omogućeno akcijama koje literatura ovog područaja, radovi klasika marksizma kao i manja izlaganja, približuje širokoj masi zainteresovanih članova, a i gradjana uopšte. Tako je sada svaki zainteresovani čovek naše zajednice, u mogućnosti da upozna osnovne principe marksizma, a samim tim i postane spreman da ove principe u svakom trenutku brani.

Prijem novih članova

Omasovljjenje i jačanje OOSK, svakako je bilo i ostalo većito prisutno pitanje našeg rada. Sama njegova priroda nalaže nam da ga obavljamo kontinuirano i sistematski. Kampanjsko primanje ne može dati željene rezultate i kao takvo je neprihvatljivo. Svako ko želi da postane član SKJ tj. naše OOSK biće stavljen na spisak kandidata. Rad ovog kolege biće konstantno praćen a najvažniji ulogu imaće SSOJ, tj. Omladinske organizacije našem Fakultetu. Ova ideja nije nova, već istorijski poznata činjenica: Saradnja SKOJ-a i KPJ. Na ovako svetlom primeru mi smo naučili da saradnja organizacija omladine i komunista mora biti stalno prisutna u toku našeg rada. Mišljenje SSOJ o nekom članu biće jedno od najvažnijih merila prilikom primanja u članstvo SKJ. Samo aktivan, zainteresovan, ideološki usmeren član

SSOJ može biti primljen u članstvo SKJ.

Reforma Univerziteta

Naše OOSK pri Fakultetu treba da uzmu, što već čime značajno mesto u pitanju reforme Univerziteta. Logično je da za stvari koje su za nas od životnog interesa ne smeju proći kraj nas, a da mi pri tome ne damo svoje mišljenje. Kakav ćemo Univerzitet imati sutra - to zavisi od nas. Svi konstruktivni predlozi i mišljenja pojedinaca biće stavljeni na diskusiju. Ukoliko se većina sa njima slaže, to je već mišljenje, cilj i zadatak OOSK, koje se po delegatskom principu iznassi na najvišim forumima. To je ono što smo uspeli i sa čim treba da budemo ponosni.

Opšte-narodna odbrana

Jedno od pitanja koja po svom karakteru i suštini zahteva stalni tretman i razradu jeste pitanje opštenarodne odbrane. Ova jedinstvena koncepcija za koju smo se odlučili u skladu politike koju vodimo, mora biti uvek prisutna na našim sastancima i u našem radu.

Uzeti učešće u odbrani svega onoga što danas imamo, je po Ustavu pravo, obaveza i čast. Da bi smo to sa uspehom mogli učiniti moramo uvek biti spremni i budni. SKJ u ovoj koncepciji ima svoje značajno место и mora da u svakom trenutku odgovori toj svojoj funkciji. Mi, članovi, moramo to uvek imati na umu.

Ovo bi bio izveštaj o trenutnom stanju, akcijama i problemima kojima se bave Komunisti na našem Fakultetu.

Radmilo Lukić

Informacija o radu OOSK odseka za elektroniku

Do sada se na našem fakultetu nije osećala široka aktivnost SK, rad je bio uglavnom stihijski, a problemi kojima se bavio SK su bili nesistematično birani. Svesna slabog dosadašnjeg rada OOSK elektronskog odseka je rešila da "okrene drugi list" i da maksimalno angažuje članstvo na upoznavanju i rešavanju postojećih problema na fakultetu.

Svedoci smo intenzivnog rada na univerzitetu i šire angažovanosti na primeni novog ustava i rezolucije X Kongresa SKJ o samoupravnom preobražaju obrazovanja. Aktivno učešće na tom radu predstavlja obavezu svih radnih ljudi i studenata fakulteta. Da bi mogla da ispunji postavljene zadatke OOSK elektronskog odseka je donela plan rada kojim su predvidjene sledeće aktivnosti.

a) Rad na proširivanju samoupravljanja na novim samoupravnim principima

b) Rad na reorganizovanju nastave

c) Rad na ostvarivanju što šireg uticaja SK na vannastavnu aktivnost studenata u cilju pravilnog organizovanja i usmeravanja rada studentskih klubova, društava i sekcija i uključivanja što većeg broja studenata u njihov rad.

Ispunjavanje ovih zadataka je uslovilo formiranje tri radne grupe, koje će se baviti određenom problematikom. Osnovni zadatak ovih radnih grupa je da se studenti upoznaju sa postojećom organizacijom fakulteta, da se upoznaju sa eventualnim nepravilnostima i da se angažuju u donošenju odluka i otklanjanju nepravilnosti.

Radne grupe i okvirni problemi kojima bi se one bavile su sledeći:

1) Problematica samoupravnih odnosa na fakultetu;

Osnovni zadaci:

- proučavanje šeme samoupravnog organizovanja fakulteta.
- određivanje stvarnog uticaja i moći studentiskih samoupravnih tela.

- uočavanje uzroka zbog kojih je dolazilo do nepravilnog rada pojedinih samoupravnih tela.

- ispitivanje delovanja SK na samoupravna tela.

- ispitivanje dosadašnje Kadrovske politike pri izboru u samoupravna tela, kao i predlaganje kriterijuma za sledeće izbore.

2) Problemi nastavno načunog rada;

Osnovni zadaci:

- rad na donošenju novih nastavnih planova.
- ispitivanje uslova za sticanje znanja.

- analiza rada Katedri.

a) objavljivanje udžbenika i skripti

b) broj i opterećenost nastavnika i saradnika

c) organizacija časova vežbi i predavanja

d) naučno istraživačka aktivnost i objavljivanje naučnih rada

3) Problematica vannastavne aktivnosti studenata

- preispitivanje rada svih postojećih klubova, društava i sekcija na našem fakultetu

- uočavanje osnovnih prob-

ema zbog kojih je dolazilo do nepravilnosti u radu

- predlaganje rešenja za sinhronizovan rad ovih organizacija

- ispitivanje dosadašnjeg načina finansiranja kao i predlaganje rešenja za bolje i efikasnije finansiranje ovih organizacija

- predlaganje rešenja za uključivanje što većeg broja studenata u rad ovih organizacija

- da prema potrebi predloži osnivanje novih klubova, društava ili sekcija

- da ispita način organizovanja "Elektrijade" i mogućnost

što šireg uključivanja studenata u ovu manifestaciju.

Videli ste koji su to globalni problemi kojima će se baviti ove grupe. Svaka primedba i sugestija će nam dobro doći. Nadamo se da ćemo u realizaciji postavljenih zadataka naići na punu pomoć i saradnju svih nastavnika i studenata na fakultetu.

Nekoliko reči o predstojećim izborima studenata u samoupravne organe

Svaka nova školska godina donosi i nove godišnje skupštine studentskih organizacija, kao i izbore za samoupravna tela. U neposrednoj blizini su nam izbori za članove Studentskog veća kao i predsednike i podpredsednike zborova. Postavlja se pitanje koga predlagati, koga izabrati. Od našeg izbora zavisi kako će tela u koje smo izabrali naše kolege raditi, dokle će se čuti naša reč, hoće li i komoj brzinom odluke donešene na zboru biti realizovane u praksi. "SK se bori za takav sistem izbora kadrova koji će obezbediti da ključne pozicije na fakultetu budu u rukama naj sposobnijih ljudi, koji su predani interesima radnog čoveka i ideji i praksi socijalizma i socijalističkog samoupravljanja"

Članovi SK ne treba da dozvoli da antisamoupravne snage na rukovodeće funkcije dovedu svoje ljude, ne treba da dozvole "praksu kadrovskog vraćanja u krug koji stvara psihologiju nezamenljivih ljudi". Ova praksa pogoduje mnogim negativnim pojavama među

kojima je najopasnija borba za vlast.

Savez komunista će da podrži sve one kandidate koji zadovoljavaju sledeće kriterijume. Mislimo da bi ove kriterijume trebalo svi da prihvati.

1. Da su se svojim dosadašnjim javnim delovanjem afirmisali kao ljudi koji su spremni i sposobni da se angažuju u izgradnji i realizaciji politike Saveza komunista na temelju kongresnih odluka i interesu radničke klase i samoupravljanja.

2. Da su radom i rezultatima dokazali da su dosledni borci za ostvarivanje politike reforme visokog školstva u skladu sa stavovima iz rezolucije X Kongresa SKJ o socijalističkom samoupravnom preobražaju vaspitanja i obrazovanja.

3. Da su se angažovali u svestranom razvijanju i afirmisanju marksističkog obrazovanja kao preduslova i stalno prisutnog elementa svih vaspitno-obrazovnih i naučnih procesa i temeljnom uslovu za dalju samoupravnu izgradnju našeg društveno-ekonomskog i političkog sistema.

4. Da su se angažovali u svim konkretnim akcijama i poslovima na primeni novog Ustava i primeni i donošenju normativnih akata u svojoj sredini.

5. Da imaju sklonost i sposobnost za društveno politički rad, da su dosledni u afirmaciji principa da samo rad i rezultati rada predstavljaju merilo vrednosti i položaja radnih ljudi u našem društvu.

6. Da su se dokazali u borbi protiv svih nama tudiših ideologija i tendencija i energično se su protstavljali monopolskim, cehovskim i grupaško-frankcionaškim pojavama u svojoj sredini.

7. Da su pokazali odgovornost i samokritičnost u aktivnostiima na realizaciji stavova iz Pisma i odluka X Kongresa SKJ.

8. Da su se afirmisali kao dobri studenti.

Nadamo se da će vam ovi kriterijumi koristiti kao putokaz pri novim izborima, da ćete ih stoga u potpunosti prihvati i da ćemo na ključna mesta izabrati najspobnije medju nama.

NOVA POSTAVA PREUZELA DUŽNOST

DANA 30.09.1975. PRIMILI SU DUŽNOST I POČELI SA RĀDOM NOVI DEKAN I PRODEKANI NASEG FAKULTETA. SVOJE DUŽNOSTI ĆE TOKOM SLEDEĆE GODINE OBAVLJATI: DEKAN-PROF.DR DIMITRIJE TJAŠKIN, DOSADAŠNJI ŠEF ODSEKA TEHNIČKE FIZIKE, PRODEKAN ZA FINANSIJE-PROF.DR HUSNIJA KURTOVIĆ, DOSADAŠNJI ŠEF SMERA RADIO DIFUZIJE I PRODEKAN ZA NASTAVU-DOC.DR DOBRILLO TOŠIĆ. DUŽNOSTI PRODEKANA ZA STUDENTSKA PITANJA (TJ.PRODEKANA STUDENTA) ĆIJI MANDAT TRAJE GODINU DANA VRŠI NAŠ KOLEGA RAJKO SPAIĆ STUDENT V GODINE TF.

Povodom njihovog stupanja na dužnost, sa navedenim drugim smo održali kraći razgovor. Na pitanja o problemima koji ih očekuju na samom početku rada, zatim o problemima čije rešavanje tek predstoji, kao i o tome koliko ih bavljenje ovim dužnostima ometa u pedagoškom i naučnom radu, rekli su sledeće.

DEKAN, prof.dr DIMITRIJE TJAŠKIN. Odmah po stupanju na dužnost dočekao nas je ogroman broj studenckih molbi u vezi sa upisom (vanredni studenti koji su ponovo polagali prijemni, prelasci sa drugih fakulteta kao i prelasci sa odseka na odsek). Šedila je poseta visokim rukovodilaca naše Republike kojom prilikom se kao hitno postavilo pitanje prerade idejnog projekta laboratorijskog bloka za veće kapacitete. U buduće, sistemske treba da se bavimo prilagodjenjem nastavnih planova potrebnama privrede i šire zajednice, imajući u vidu stvaranje novih samoupravnih interesnih zajednica za usmereno obrazovanje. Uslediće i izrada perspektivnog plana razvoja Fakulteta uz diskusiju nastavnih planova sa predstvincima privrede.

Najznačajnije što treba pokrenuti je akcija u pravcu stvarne i duboke reforme u okviru celokupnog univerziteta. Najverovatnije će se početi diskusijama o osnovnim konцепcijama koje će se paralelno voditi preko samoupravnih organa i društveno-političkih organizacija.

Kao što sam i očekivao, dužnost dekanu podrazumeva mnogo posla, što će svakako uticati na moje ostale obaveze. Zbog toga smatram da bi u buduće trebalo dekane delimično ili potpuno osloboditi nastavnih obaveza.

PRODEKAN, prof.dr HUSNIJA KURTOVIĆ. Svi problemi koje trenutno razmatramo su konkretni i hitni, a svi se, opet, nedovoljno brzo rešavaju, jer se treba uklopiti u rad. U stvari postoji masa problema koji bi mogli i vrlo brzo da se reše da smo ugodana ekipa i da ne strahuјemo od eventualnih greški usled preuranjenih odluka.

Momentalno razmatrano izgradnju paviljona u dvorištu Fakulteta (problem je pretežno materijalne prirode). Predstoji nam izrada Samoupravnog sporazuma o raspodeli dohotka i ličnog dohotka i Samoupravnog sporazuma o sistematizaciji radnih mesta, što je potrebno obaviti što je moguće pre.

Što se tiče zauzetosti, ja sam se i nadao da će po ceo dan biti okupiran poslom (bar u prva dva tri meseca). Nadam se da ovo neće uticati na nastavne dužnosti. Jedino će biti izvesnih teškoća u davanju diplomskih i semestarskih radova, dok će stručni i naučni rad morati da svedem na minimum.

PRODEKAN, Dr DOBRILLO TOŠIĆ. Težak problem predstavljalno nam je to što ni Statut ni postojeći pravilnici ne preciziraju dovoljno sve slučajevne navedene u velikom broju ovogodišnjih studenckih molbi u vezi sa upisom. Od onoga što tek treba da rešavamo, svakako je na prvom mestu izrada nastavnih planova i programa. Zatim, u prošlom semestru je iskrso problem tzv. angažmana tj. plana opterećenja nastavnika i saradnika. Naime, Veće fakulteta je odobrilo nekim asistentima da drže predavanja iako na to, po postojećim propisima, nemaju pravo. Predviđjam i razmatranje automatizacije evidencije studenata što bi smanjilo ili ukinulo gužve pred šalterom Sekretarijata.

Smatram da treba preuzeti mere da se odbranama diplomskih radova daju svečani i ozbiljniji karakter uz prisustvo većeg broja zainteresovanih studenata kao i da to preraste u tradiciju kakva je ranije bila.

NOVI I BIVŠI DEKAN POTPIŠUJU ZAPISNIK PRILIKOM PRIMOPREDAJE DUŽNOSTI

Posla, inače, ima više nego što sam očekivao usled mnogih problema koji bi organizacionim putem mogli da se rešavaju automatski. To je i posledica jedne neažurnosti (na pojedina akta se ne odgovara u dogovorenom roku), koja vlada među radnim osobljem.

Sve ove obaveze neće uticati na moje obaveze kao nastavnika.

STUDENT-PRODEKAN, RAJKO SPAIĆ.

Ozbiljan problem koji se javio već u septembru je promena odseka posle prve godine čime se dovodi u pitanje postojanje odseka Tehničke fizike. Želja za promenom ovog odseka većinom je posledica neobaveštenosti studenata. Naime, sa završenim TF odsekom mogućnosti za zaposlenje su velike, a u narednom periodu će biti još veće. Drugi problem je status redovno-vanrednih i vanrednih studenata uopšte, koji će se rešiti u toku ove godine. Ostali bitniji problemi razmatraće se kad se sagledaju svi nedostaci i mogućnosti. Jedan od takvih je pitanje prostora i pitanje skripti i udžbenika koje će biti uskoro pokrenuto preko Studentskog veća.

Posla ima dovoljno, a pošto se priprema reforma visokog obrazovanja (studenti bi trebalo da se zainteresuju i učestvuju u raspravama po tom pitanju), biće ga još više.

RADE VESOVIĆ

GODIŠNJA SKUP- ŠTINA OOSK

Pesle dugih priprema i edlaganja u utorak, 4.11.1975. održana je izborna sednica fakultetske konferencije SK. Njej su prisustvovali delegati stareg i novog saziva. Pozivu da prisustvuju odazvali su se dekan i predsednik SSOJ Fakulteta, kao i predsednik SSOJ Fakulteta.

Izveštaj o radu Sekretarijata konferencije bio je prečitan, a potom dat poseban referat Sekretara Konferencije. U izveštaju i referatu data je analiza rada organizacije SK Fakulteta, kao i analiza dela rada Fakulteta, sa esvrtem na opštu političku situaciju na Fakultetu.

Rad na idejnem planu, delom vezan za razradu Platfrome za 10. Kongres i postkongresnu aktivnost, izvedeo se na nivou Fakulteta, nivou egranača i aktiva, u vidu predavanja sa diskusijom, i u obliku marksističkog kružaka koji je upezae slušače sa istrijem i esnovama rada KPJ i SKJ. Dee slušalaca primljen je u SKJ.

SEĆANJA

USMETOVCI PRIJE 4 DESENIE

Organizovana su dva predavanja na nivou Fakulteta, koja su obradjivala domen pitanja iz opštenarodne odbrane.

Rad na školskim pitanjima kretao se oko razrade novih nastavnih programa i planova. Sekretarijat se sve vreme zala gao da se ažurira rad. Organizovana je i sednica Fakultetske konferencije koja je analizirala situaciju nastalu zakočenjem rada na ovom pitanju. No, i pored velikih uloženih napora, do danas izrada novih programa i planova nastave, u stvari, stoji.

Na planu sredjivanja loših medjuljudskih odnosa na ogranaku nastavnog osoblja, Sekretarijat je izvrsio analizu sukoba, i utvrdio, što je potom potvrđeno na sastanku aktiva SK Fakulteta, da sukobi potiču od ne rešenih bitnih pitanja škole. Naznačeno je 10 ovih pitanja. I posle ove analize i dogovora da se ne insistira na ličnim nesuglasicama, već radi na razrešavanju navedenih pitanja, bilo je potrebno oformiti posebnu komisiju od članova sa NO i iz UK, da izvrši analizu stanja na NO i predloži mere za sredjivanje loše situacije. NO je, uz izmene, usvojio izveštaj komisije. Bitne tačke predloga komisije su: - nastavnici članovi SKJ moraju se mnogo angažovati na idejnem i vaspitnom radu, - u koncipiranju marksističkog obrazovanja nastavnici nisu pružili očekivanu pomoć, - na ogranaku se neadekvatno raspravljalno o poslovanju po ugovorima, a za nepravilnosti odgovornost snosi i rukovodstvo SK na Fakultetu, - postoji odgovornost pojedinih članova NO za nesuglasice i sukobe. Njima su izrecene idejno-političke mere.

Izbori ove godine, u kojima se bitno angazovala organizacija SKJ na Fakultetu, pokazali su da na Fakultetu ima snaga koje ometaju sprovođenje linije SKJ.

Veći deo diskutanata govorio je o reformi. Svi su istakli da je ona neophodna, a da se postavlja pitanje: kako je realizovati, šta menjati na nastavnom i samoupravnom planu. Rezultati u potpunosti zavise od pojedinačnog angažovanja.

Izveštaj i referat su prihvaćeni, Sekretarijatu data razrešnica, a potom izvršen izbor novog Sekretarijata. Njega čine:

Mihailo Marković, sekretar,	/NO/
Milić Stojić	/NO/
Zivojin Spasojević	/NO/
Vesna Stojanović	/TF/
Milorad Danilović	/TF/
Dragan Todorović	/TO/
Geram Beruničić	/TO/
Dušan Pokimica	/TO/
Milan Maksimović	/TO/
Mileš Pepević	/TF/
Lidija Mirošević	/TO/
Dejan Pepević	/NO/
Branislav Pepević	/EO/
Veselin Vračar	/TO/

MILOŠ KRSTIĆ

POVODOM TRIDESET GODINA OD DANA POBEDE, PROFESOR NAŠEG FAKULTETA DRUG DRAGIŠA IVANOVIĆ IZNOSI SEĆANJA NA ŽIVOT I REVOLUCIONARNU AKTIVNOST STUDENATA TEHNIČKOG FAKULTETA PRE RATA.

-nastavak iz prethodnog broja-

Studenti tehničke u svojoj revolucionarnoj aktivnosti nijesu zaostajali za studentima fakulteta društvenih nauka, koji nijesu bili toliko preokupirani vježbanjima i obaveznim predavanjima. Glavni centri okupljanja bila su stručna udruženja, kao i menze. Poznata je bila Opšta studentska menza u ulici Majke Jevrosime, kao i menza studenata medicine u današnjoj ulici Svetozara Markovića, blizu današnje Vojnomedicinske akademije. U njima su se masovno okupljali čak i oni studenti koji se tamo nijesu hranili. Tamo su odlazili i studenti tehničke na skupove, dogovore i diskusije. Inače, mnogi iz unutrašnjosti hranili su se većinom u malim gostionicama u blizini Tehničkog fakulteta. Jedna od poznatijih je bila menza prekoputa fakulteta, koju su držali dva Makedonaca. Oni su bili vrlo predusretljivi prema siromašnim studentima, ne samo dajući im hranu često i na veresiju, nego i pomaganjem u akcijama i sakrivanju materijala kada je to bilo potrebno. Glavni centar za sve akcije elektromontažinaca bile su prostorije USMET-a (Udruženje studenata mašinske i elektrotehnike). Postojala su i udruženja nekih drugih odsjeka, recimo USGT (Uzget) (gradjevinci), kao i CUST (Centralno udruženje studenata tehničke), koji je koordinirao mnoge aktivnosti. Među svim tim udruženjima postojala je dobra koordinacija. Svim tim i ostalim organizacijama naprednih studenata rukovodila je KPJ i to uglavnom preko SKOJ-a. SKOJ je radio po ilegalnim celijama sve do oko 1936. godine, proradjujući ilegalni partijski materijal isto kao u partijskim celijama. Prostorije USMET-a nalazile su se u podrumu fakultetske zgrade, koji je zbog poznatog oblika zgrade bio

ustvari prizemlje. Studenti su budno čuvali i obezbedjivali te prostorije i cijelu zgradu od upada policije ili ornatovaca (Organizacija "nacionalnih" studenata), koji su bili neposredna udarna snaga policije. U tim prostorijama su održavani skoro svi sastanci, donosile mnoge odluke za akcije, raspravljanje o stručnim i školskim pitanjima, specijalno vodjene redovne diskusije poslije svih izvedenih akcija, uključujući demonstracije. To je takođe bila škola marksizma-lenjinizma. Izdavali smo i zidne novine sa raznovrsnim političkim i kulturnim sadržajem. To je bila potpuno slobodna oaza za proučavanje komunizma u teoriji i praksi. Jedan od glavnih rukovodilaca u skojevskoj organizaciji bio je student Ljubomir-Ljubo Bulat iz Šibenika. Već 1934. godine rukovodilac naše skojevske celije postaje Veljko Vlahović, koji je svoju revolucionarnost pokazao u srednjoškolskoj organizaciji u Beogradu. I na drugim odsjecima bilo je dosta istaknutih drugova. Evo samo neki od njih: Mihailo-Mika Ilić, Brana Milošević, Vojo Kovačević, Vojo Nikolić, Ratko Belović. Broj članova SKOJ-a nije bio velik, ali je zato broj narodnih studenata bio vrlo velik. A ogroman broj njih bili su tako ubijeni komunisti da su u svim prilikama bili spremni dati život za KPJ. Nažalost, i pored toga veliki broj tih komunista imao je staž bezuslovne doživotne prislušnosti komunizmu i beskrajne odanosti duži po više godina, pa i desetinu, od partiskog staža. Ondašnje takvo stanje je za duboko studiranje, jer je, pored ostalog, pojedincima skojevski staž priznavao kao partijski. S druge strane, u mnogim mjestima i u raznim krajevima naše zemlje, kriterijum za primanje u članstvo KPJ bio je širi, nego što je bio slučaj na Beo-

gradskom univerzitetu. Uostalom, sve to je jasno pokazao rat i revolucija i držanje ljudi u najtešim situacijama. Takvi stavovi prema velikom broju biranih komunista teško im je padao, pa su pojedinci povremeno izražavali isvjesne crte individualizma, ali su po pravilu svi shvatali da u krajnjoj liniji KPJ ne grijesni, iako u njoj pojedinci grijesni. Tako mnogima dosta kasno, KPJ je tim vrsnim komunistima odala najveća priznanja i povjerenja, koja su masovno zaslужili i opravdali. Ta odanost je dolazila do izražaja ne samo u akcijama i otvorenoj političkoj borbi, nego i u toku onog mučnog razdoblja kada su se medju mladim komunistima na terenu širile razne kontradiktorne vijesti o pojedinim rukovodicima. Tako se o Petku Miletiću na terenu uporno prinosila vijest da je to jedan od heroja KPJ i međunarodnog radničkog pokreta, a paralelno sa tim da je to intrigant, grupaš i izdajnik. Sve to nije bilo lako provjeravati s obzirom na uslove ilegalnosti KPJ. Ipak su narodni studenti pokazali upornu disciplinovanost i držali se najmjeđavnjih izvora, koji su bili kao sigurni provjereni.

Postojao je izvjestan broj mlađih komunista, studenata elektro mašinstva, koji su intenzivno proučavali teoriju marksizma-lenjinizma. Pored relativno oskudne literature na našem jeziku, postojala je orientacija na literaturu na francuskom i njemačkom jeziku. Na ruskom jeziku se marksistička literatura nikako nije mogla dobiti. U Knez Mihailovoj ulici bila je tzv. Francuska knjižara, gde se povremeno mogla dobiti poneka knjiga iz progresivnih i javno marksističkih izdavačkih kuća, kao što su bile ESI (e-es-i) Editions sociales internationales i Bureau d'Edition (u Parizu). Takođe smo dobivali i marksistički časopis "Unsere Zeit" (Naše vrijeme), zatim "Volksillustrierte", odnosno kasnije "Deutsche Volkszeitung", što je izlazilo u Čehoslovačkoj. Francuski ilustrovani časopis "La Russie d'aujourd'hui" koristili smo, pored ukupnog sadržaja, još i za zidne novine, jer su ilustracije bile dobre i pogodno odabrane.

Pojava knjiga "Nolita" i "Načne knjige", kako beletrističkih, tako i iz oblasti teorije marksizma-lenjinizma, predstavljalo je z-

načajnu pomoć u osposobljavanju revolucionarnih kadrova. U poznatoj "Fizičkoj sali" na Filološkom fakultetu u zgradi ondašnjeg Pravnog fakulteta, KPJ je na univerzitetu preko Akcionog odbora i stručnih udruženja i komisija, redovno organizovala velik broj predavanja iz raznih oblasti. Njih su održavali poznati progresivni intelektualci. Studenti tehničke su redovno pohadjali raznovrsna predavanja u toj sali, koja je poslije rata proširena i preradjena u Salu heroja. Ona su izvor znanja u javnosti bili malobrojni, pa su i studenti društvenih nauka voljeli da slušaju o teoriji relativnosti, i slično a studenti tehničke o psihoanalizi i raznim problemima društvenih nauka. Na tako široka znanja progresivni intelektualci bili su upućeni i zbog stalnih zajedničkih akcija i obaveze pridobijanja ljudi ubedjivanjem, kako u okviru univerziteta, tako i mnogo šire. Pored ostalog, povremeno su održavani leteći zborovi ispred pojedinih fabrika, na kojima su se pridobijali naročito mlađi radnici, iako je to išlo dosta teško zbog teških prilika.

Često smo održavali teorijske i diskusione sastanke u okviru SKOJA sa referatima izvan fakulteta. Pri tom su korišćena sigurna mesta. Pored ostalih koristili smo i kućicu prekoputa fakulteta u jednom dvorištu. To je bila svojina oca Milentija Popovića, koji je kao gradjevinski preduzimač u blizini imao i petospratnicu. Milentije je onda bio student gradjevinske tehničke i narodni student. Kod takvih ljudi je uvijek bilo najsigurnije. Sjećam se jednog takvog referata i diskusije "O fašizmu", što je po svom nivou u potpunosti odgovaralo zahтjevu tadašnjeg revolucionarnog momenta, kada bi se sljepilo praktice bez teorije teško svećalo.

Sve akcije i demonstracije su do detalja organizovane. Čak se vodilo računa i o detaljima tuče sa policijom i agentima. Sjećam se da smo se za razbijanje jednog masovnog zbora fašista (ljetićevecaca i ostalih agenata monarhofašističkog režima) pripremali pored ostalog i ovako. Veljko Vlahović i ja smo prema direktivi naručili i podigli velik broj gvozdenih šipki u jednoj radionicici u Grobljanskoj ulici (gde je danas "Beogradsko automobilsko") i razdijelili ih

učesnicima usmetovcima u razbijanju zbora. Takođe smo odlučili da obučemo i ponešto duplo od odjeće za lakše izdržavanje udaraca pendreka, kundaka i raznih gvozdenih predmeta fašista i policije. Kroz sve ulice što su prilazile prema Sarajevskoj u kojoj je zbor održavan, pristizali su jednovremeno kao lavina i studenti sa ostalih fakulteta. Kao i u svim demonstracijama i borbama dobro smo se borili. Sjećam se da je medju nama pronošen glas da je medju najefikasnijima bio Mladen Paternoster, Banjalučanin, student prava, koji je pored ostalog bio i istaknuti brzopotezni igrač šaha. Opšta pojava bila je međusobno pomaganje i sađejstvo kako pojedinaca, tako i grupa. Neprijatelj je zaista u pravom smislu strepio od nas.

Pored jasnih idea i odanosti KPJ bilo je u borbama korisno i međusobno široko poznavanje.

Odlaskom u Španiju rukovodila je KPJ i to na taj način da se tako išlo prema direktivi. Pokušaji pojedinaca da dobiju pasoš i da idu dobrovoljno, bez povezanosti, nijesu uspijevali, jer policija nije dozvoljavala legalni izlazak iz zemlje evidentiranim komunistima. Inače, ogroman broj narodnih studenata otišao bi dobrovoljno u Španiju. Sa oduševljenjem smo dobivali vijesti o borbama i prvim uspjesima, ali i sa čežnjom što i mi nismo uspeli otići tamo. U zidnim novinama objavili smo ilegalno dobiveno pismo od Veljka Vlahovića, u kojem je do detalja opisao okršaj i svoje ranjavanje, poslije čega mu je amputirana noga. Zbog njegove čovječnosti prema svim drugovima, što je stalno pokazivao prije odlaska u Čehoslovačku, mnogo smo ga voljeli. Poslije njegovog odlaska u Prag, pa otuda u Španiju, među rukovodicima USMET-a su bili istaknuti i Vlado Aksentićević i Mile Ivković. Oba su poginuli u NOR-u.

Studenti elektro mašinstva nisu zaostajali ni u širim kulturnim i sportskim aktivnostima. Čak je bilo dosta interesovanja i diskusija iz oblasti književnosti. Naravno, bilo je dugih diskusija i o raznim skretanjima u književnosti, umjetnosti i marksističkoj naući uopšte. Pri tom se nastojalo da se "svojom glavom" dodje do istine i pravilnih zaključaka. Zauzimanici su stavovi protiv svih vrsta

razbijača naših redova, makar se radilo i o istaknutijim književnicima. Diskutovalo se i o procesima u Sovjetskom Savezu, na kojima su namještanjem i najnevjerovatnije tvrdnje bile očigledne. Mnogi usmetovci su otvoreno postavljali umjesna pitanja u vezi sa vijestima koje su organizatori procesa lansirali. Iako svi prisutni nijesu bili uvijek istog mišljenja, ipak se u našem ponašanju radilo o slobodarstvu najvišeg nivoa, jer razlika u mišljenju nije dovodila do neželjenih krupnijih posljedica, nego samo do jačanja borbe za što pravilnija shvatanja.

Izleti i ekskurzije korišćeni su i u cilju povezivanja sa masama. Usmetovci su išli čak i do Jagodine dajući umjetničko-zabavne priredbe i povezujući se sa radnicima, djacima i ostalim gradjanstvom. Mučenja u zloglasnoj Glavnjači, zatočeništvo u Višegradi, pogibije pojedinih drugova u demonstracijama i zatvorima nijesu lomili duh narodnih studenata. Naprotiv, oni su se u svim akcijama čeličili. Novije generacije studenata ulaziće su u sve bolju organizaciju, pa su akcije bile sve masovnije. Tako su spremno dočekali narodnooslobodilačku borbu poslije priprema za odbranu zemlje uprkos starih vlastodržaca.

Narodnooslobodilačka borba i revolucija pokazale su da su narodni studenti bili jedno od glavnih uzdanica KPJ. Kada se pomisli kako je masovna izdaja bila u svim narodima Evrope, onda se čovjek puni miline kada se od naših generacija USMET-a, uzetih u celini, ne može naći ni pojedinac koji je u toku rata bio protiv svoga naroda. To služi na čast svim plejadama studenata tehnike, koji su sticajem prilika u velikom broju rukovodili borbom širom Jugoslavije, padali hrabro i služili budućim generacijama kao svijetli primjer. Preživjeli su poslije rata na raznim, uglavnom odgovornim dužnostima, iako mnogima iz kasnijih generacija prije rata, zbog sticaja okolnosti, nije ispunjena želja niti pružena prilika da budu inženjeri, mada su u drugim oblastima u ogromnom broju postigli da budu među najuglednijim i najistaknutijim stručnjacima i ljudima.

Dragiša M. Ivanović

Dragoš M. Cvetković

Neka zapažanja o programima nastave matematike na elektrotehničkim fakultetima

Savremena elektrotehnika koristi iz dana u dan sve obimniji matematički aparat. Dok se u godinama pre drugog svetskog rata on sastojao uglavnom od matematičke analize i nešto linearne algebre, posle drugog svetskog rada postepeno raste potreba i za drugim matematičkim granama, kao što su: algebra (matrični račun, polinomi, opšta algebra), teorija verovatnoće i teorija informacija, matematička logika, teorija grafova, kombinatorika i teorija igara. Danas je sigurno fond matematičkih znanja koji je potreban jednom inženjeru elektrotehnike daleko veći nego pre recimo 10, 20, 30 ili 40 godina. Stoga su se nastavni programi matematike na elektrotehničkim fakultetima postepeno menjali pri čemu su se pojavljivali i pojavljuju se različiti problemi.

Uvodjenje novih sadržaja u nastavu matematike zahteva ozbiljan napor nastavnika matematike i ostalih zainteresovanih. Dilema koja se odmah javlja je sledeća: Da li je potrebno povećati broj časova matematičke nastave ili u postojeći fond časova uključuti i nove sadržaje, pri čemu se, naravno, ranije nastavno gradivo mora tako preraditi da se obezbedi prostor za novo gradivo? Da li je moguće obići ovu dilemu na taj način da se prepusti nastavnicima stručnih elektrotehničkih predmeta da prema potrebi u okviru svojih kurseva izlažu ove dodatne matematičke discipline?

Ne upuštajući se u predlaganje sasvim konkretnih rešenja, napominjem sledeće

1. Matematičke pojmove sa kojima se student prvi put sreće treba da izloži matematičar. To naravno ne znači da u stručnim predmetima ne sme tu i tamo da bude čisto matematičkog sadržaja ali to

moraju onda biti neka specijalna pitanja koja student nije obradio u nastavi matematike ali je već stekao osnovu za savladjivanje tih pitanja.

2. Nastava matematičke analize ima dugu tradiciju, dok za matematičke teme koje su kasnije ušle u programe ili tek treba da udju, nije uvek jasno kako ih i u kojem obimu obraditi. Duga tradicija a samim tim i odredjena savršenost u nastavi matematičke analize verovatno sprečavaju nastavnike da se tako lako odluče da reduciraju broj časova koji se posvećuju matematičkoj analizi. Po mom mišljenju nije potrebno skraćivati programe iz matematičke analize već je mogućno postojeći program preći za manje vreme ako se on na pogodan način interpretira. Na primer treba izbeći preklapanje programa različitih matematičkih predmeta, a isto tako pokušati da se izbegnu ponavljanja koja proističu iz toga što se iz pedagoških razloga izlažu nekad najpre partikularni slučajevi izvesnih pojmoveva a onda ti pojmovi u opštem slučaju. Takodje se nešto prostora može dobiti izostavljanjem dokaza pojedinih teorema.

3. Ukazaćemo ukratko na značaj obrade matematičke logike, teorije grafova, kombinatorike i računa verovatnoće u matematičkoj nastavi na elektrotehničkim fakultetima.

Ističemo najpre neke opšte činjenice.

Najpre, pogrešno je mišljenje koje se kod nastavnika ponekad srće da je najvažnije da studenti dobro shvate osnovne pojmove matematičke analize (granična vrednost, neprekidnost, itd.) a da će ostale grane matematike sami naučiti ako im to nekad zatreba. Ovo

je pogrešno zbog toga što im te druge grane matematike odmah trebaju u stručnim predmetima a, s druge strane, pojmovi iz tih grana matematike su takođe dovoljno neterivijalni i potrebno je da ih u svesti studenata fiksira stručnjak

'Još važnije je u vezi sa tim da se naglasi da su metode u pomenutim granama matematike različite od onih u kontinualnoj matematici (tj. matematičkoj analizi) jer ovde u prvi plan izbjijaju kombinatorna razmatranja na konačnim skupovima ili, najviše, na skupovima sa prebrojivo mnogo elemenata. Zato se sve ove oblasti, zajedno sa nekim drugim, ponekad nazivaju zajedničkim imenom: finitna matematika ili diskretna matematika.'

Primećeno je da studenti nai-
laze na teškoće kada se na starij-
im godinama ili na postdiplomskim
studijama ipak nužno sretnu sa fi-
nitnom matematikom. Ta im matemat-
ika izgleda neobična, a neki su
skloni da je i ne smatraju pravom
matematikom jer im se postojećim
obrazovanjem sugerije da je matem-
atika = matematička analiza + neš-
to pomoćnih činjenica iz algebre.

Finitna matematika se danas razvija i nalazi primene u elektrotehnici zahvaljujući, neposredno ili posredno, pojavi i burnom razvoju kompjuterske tehnike. Osim toga postoje i unutarmatematički razlozi za savremeniji razvoj finitne matematike. To su pre svega protivrečnosti koje su još krajem prošlog veka otkrivene u deskriptivnoj teoriji skupova a u vezi sa upotrebljom pojma "aktuelne beskonačnosti".

Navodimo sada, za svaku od spomenutih oblasti, značaj izučavanja uvodnih delova tih disciplina u osnovnim kursevima matematike na elektrotehničkim fakultetima.

Matematička logika zajedno sa teorijom skupova predstavlja osnove savremene matematike jer se sve matematičke discipline zasnivaju na ovim dvema. Ako su studenti usvojili izvesne delove iskazne algebre i kvantifikator-skog računa, nastava drugih granica matematike može da bude olakšana, jer je poznato da umerena upotreba simbola matematičke logike u matematičkom izražavanju (paralelno sa običnim jezikom) doprinosi javnosti izražavanja. Osim o-

vih unutarmatematičkih razloga za nastavu matematičke logike postoji i drugi specifični razlozi. U eri kompjutera veoma je važna opšteobrazovna činjenica da se matematičko izražavanje pa čak i zaključivanje može formalizovati sredstvima matematičke logike. Važan zadatak u nastavi matematičke logike bi bio da studenti usvoje pojam algoritma, efektivne izračunljivosti itd. Osim toga, razni tehnički uređajaji, kao što su prekidačke mreže, logička kola itd., pogodno se opisuju aparatom matematičke logike.

Teorija grafova je takođe neophodna već na prvim godinama studija jer je graf prirodni model za električno kolo i za kompjuter-ski program. Čista greška u vezi sa teorijom grafova je ta što se smatra da elementarne činjenice iz teorije grafova potrebne, na primer, za formulaciju Kirchhoff-ovih zakona student može i bez posebne teorije da usvoji. Ovo je sigurno bilo opravdano pre, recimo, dvadeset godina. Međutim, danas se grafovi pojavljuju u stručnim elektrotehničkim disciplinama na razne načine (na primer, u automatici, elektronici, kompjuterskim naukama) te je neophodno pojam grafa striktno definisati, ukazati na to da je crtež grafa, mada neobično koristan, ipak samo jedna geometrijska reprezentacija apstraktnog pojma grafa, da se teorija grafova kao i druge matematičke discipline zasniva na teoriji skupova itd. U vezi teorije grafova, a i uopšte finitne matematike, treba ukazati na probleme koji su principijelno teški ili eventualno principijelno nerešivi da se ne bi desilo da ne-upućeni zavedeni prostim formulacijama pojedinih problema uzaludno troše svoje napore.

Kombinatoriku i račun verovatnoće ću ukratko spomenuti. Računuverovatnoće se pristupa opisivanjem slučajnih pojava sa konačno mnogo ishoda. Stoga je znanje kombinatorike neophodno da bi se, kroz primere, usvojili osnovni pojmovi računa verovatnoće. Mada su te stvari već uključene u programe srednjih škola studenti ih, po pravilu, nisu savladali. Smatramo stoga da ove delove treba solidno obraditi na prvoj godini bar u vidu ponavljanja srednjoškolskog gradiva.

PRIMEDBA:

Vrlo je redak slučaj, u celokupnoj dosadašnjoj praksi "Elektrona", da neko od nastavnog osoblja našeg fakulteta učestvuje u listu svojim prilogom samoinicijativno, pogotovu kad tekst dotiče tako bitna pitanja kao što su to, ovaj put, nastavni planovi i programi. Zbog toga se docentu D. Dvetkoviću najsrdačnije zahvaljujemo u svoje i u ime svih studenata fakulteta.

Napomenimo, još jednom, da ovaj vid saradnje nije samo potreba, već i neophodnost. "Elektron" kao sredstvo informisanja svih radnih ljudi i studenata fakulteta ima veliku ulogu u formiranju javnog mnjenja, a samo formalno prisustvo profesora i asistenata (koji su ujedno i najinformisaniji i nosioci odlučivanja na fakultetu), u kreiranju lista, umnogome umanjuje njegov značaj.

DOPIS SA VTŠ U SUBOTICI ŠTA DONOSI POČETAK ŠKOLSKE GODINE U VTŠ U SUBOTICI

- PROBLEM PROSTORIJA
- UPIS STUDENATA
- ISTURENI CENTRI

Škola koja postiže zavidne rezultate u školovanju kadrova za neposrednu proizvodnju i koja je sebi tokom niza godina izborila zapaženo mesto, postigla afirmaciju i renome, je Viša tehnička škola u Subotici. Kao i sve obrazovne ustanove i pred njom se nalaze nerešeni problemi i planovi za budućnost.

Jedan od najvećih problema u školi je smeštajni prostor. Studenti elektro i mašinskog odseka, koriste naizmenično jedan amfiteatar. Tokom poslednjih godina učionice su pretvorene u laboratorije, jer su kao sastavni deo nastave vrlo važne, čak neophodne. Sada je ostalo svega šest učionica za osamnaest nastavnih grupa za oba odseka. Ove godine startuje i peti semestar / koji je uveden radi rasterećenja studenata a time se pojavljuju još četiri nove grupe. Da bi nastava mogla i dalje kontinualno da teče, iznajmljene su prostorije u osnovnoj školi "Sonja Marinković" čitav jedan sprat.

Srednjoročnim planom predviđena je dogradnja školske zgrade. U prvoj fazi bi se dogradnjom krovne konstrukcije dobilo oko 700 m^2 površine, u drugoj je predviđena dogradnja zgrade u svim nivoima, a u trećoj fazi je predviđena izgradnja fiskulturne sale i izvesnog broja radionica.

I ove školske godine je raspisan konkurs za upis novih studenata na elektro i mašinskom odseku. Očekivalo se da će broj prijavljenih na konkursu biti veći i da će se moći izvršiti selekcija. Zbog nedovoljnog odziva do toga nije moglo doći, pa svi prijavljeni i primljeni. Veći deo upisanih ima srednje obrazovanje u trogodišnjem trajanju, a uspeh u toku školovanja kod mnogih nije na zadovoljavajućem nivou. Praksa je pokazala da je i to jedan

od uzroka zašto se studiranje ne završava u predviđenom roku. Postavlja se pitanje kako pripremiti studente za normalno praćenje nastave. U cilju postizanja što boljih rezultata, od 22. septembra počeo je sa radom pripremni kurs iz elementarne matematike. U najneposrednijem kontaktu sa studentima rade profesori i asistenti iz ovog predmeta. Na kraju kursa polagaće se ulazni kolokvijum / iste tako i iz osnova elektrotehnike i fizike/.

U ovoj školskoj godini upisano je oko 40% vanrednih studenata. Ovo povećanje usledilo je zato, što selekcija nije bila sprovedena ni za redovne studente. Kada su za redovne studente mogli biti primljeni i oni sa dovoljnim uspehom, onda praktično nema smisla praviti ograničenje vanrednim studentima. Ovi drugi se obično ne pojavljuju masovno na popodnevnim predavanjima, koja se drže za njih, niti su u mogućnosti, zbog posla, da izlaze na polaganje svih ispita. Oni mogu dolaziti i na konsultacije, čiji su termini poznati već na početku školske godine. Konsultacije su obično raspoređene subotom i nedeljom kada se ne održava redovna nastava u školi i kada se ne radi u preduzećima, a to se poklapa i sa slobodnim vremenom profesora.

Pored nastave na VTŠ u Subotici, predavanja se izvode i preko isturenih centara i to: Verifikovani centar u Beogradu /na Čukarici/ Senti i konsultativni centar u Zrenjaninu i Banja Luci. U ovim centrima se održavaju i ispiti. Laboratorijske vežbe se izvode u Subotici. Prepušna moć laboratorija je faktor koji određuje broj upisanih studenata u ovu godinu, jer studenti iz svih centara kroz njih moraju proći. Čine se napor da se ovaj deo nastave delom prenese u nadležnost pojedinih centara, kao što se u Beogradu fizika vežba na Elektrotehničkom fakultetu.

Problem sasvim druge vrste su zahtevi za otvaranje novih centara pored već postojećih. Tako na primer, Čoka, iako se nalazi u neposrednoj blizini Sente, traži otvaranje centra za svega dvadesetak polaznika. Do druge godine bi se probilo nekoliko studenata, a centar bi se neminovno pre ili kasnije morao ugasiti. Jedino rešenje za ovakve zahteve je dogovaranje zainteresovanih stranaka, iz čega bi proizašlo da bi se centri mogli o-

tvarati u pojedinim mestima i za područja koja obuhvataju, naravno uz postojanje odgovarajućeg interesovanja za njih.

U pogledu kvaliteta nastave, ovde u Subotici, profesor Vidaković je mišljenja da istureni centri nisu preopterećeni za predavače i profesore. Iz većine predmet postoje vanredni predavači u samim centrima, a tu su i fakulteti elektro-struke u Beogradu, Zrenjaninu i Banja Luci, čiji profesori drže pojedina predavanja. To je srećna okolnost, jer im profesori iz Subotice daju samo uputstva u pogledu programa i kasnije vrše ispitivanja studenata. Tamo gde nije moguće naći profesora iz tog mesta, predavanja održavaju profesori iz Subotice. Na Čukarici, gde ima najviše vanrednih studenata, predavanja se drže iz dva puta, pošto profesor ne dozvoljava odjednom.

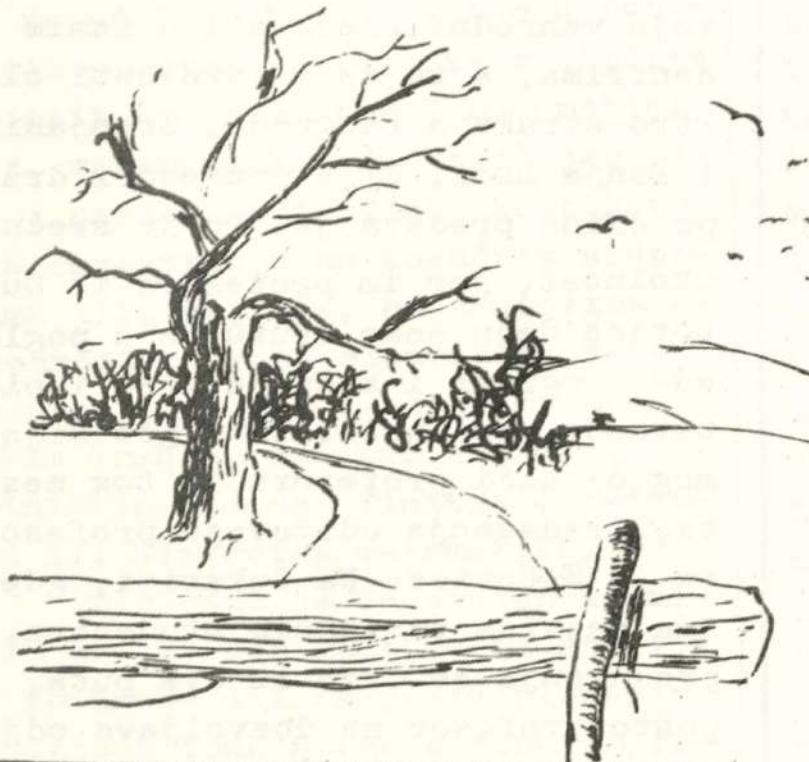
Postoji i problem otvaranja isturenog odelenja Elektrotehničkog fakulteta, novosadskog Univerziteta u Subotici. O tome je već bilo dosta govora, pa je postignut i dogovor između Izvršnog veća Subotice i jedne delegacije novosadskog fakulteta, koji predviđa da se 1976-78 godine otvoriti odelenje drugog stepena elektro-fakulteta u Subotici. Naravno, ako se i ispunе svi uslovi. Taj smer bi verovatno bio elektro-automatika, automatika u punoj meri, ili nešto drugačije, to još treba da se preciznije definiše, i na tome radi komisija. Taj problem će biti uskoro završen.

Prvobitno je bilo zamišljeno da to istreno odelenje, zajedno sa Institutom / koji će se otvoriti u Subotici / bude smešteno u zgradi stare "Biografike". Za adaptaciju te zgrade bila bi potrebna znatna materijalna sredstva.

Na kraju razgovora direktor Više tehničke škole, profesor Gavro Vidaković nam je rekao, da ukoliko se sredstva za dogradnju obezbede početkom 1976 godine, moglo bi se obezrediti učionice za početak nastave i tog isturenog odelenja, pa bi školske 1976/1977 godine mogao početi sa radom i drugi stepen elektro-fakulteta u Subotici. To su planovi, a realizacija će zavisiti od finansiranja.

Dragan D.Jović

MI, PESNICI... MI, PESNICI...

> G O S T "ELEKTRONA"

Branislav Petrović

RUKA ČOVEKA

Ona crta munju i gle! — osvetljeni smo
u našoj velikoj kući, zemaljskoj!
Ona miluje lobanju i gle! — glad naša,
kao glad crnog psa, penje se na nebesa.

Ona prinosi jabuku za našu lepu devojku,
prinosi bokal vina za našeg slavnog ujaka!
Ona je izmislila Krug, Trougao i Krst
i skinula nas sa vežala, pevajući.

Da se voda penje u cvet.
Da cvet u zver.
Da zver u nadu koja je ismejana.
Kao Li Taj Po, moj sestrič,
ja slavim Ruku koja timari konja,
ja slavim Ruku koja se je raž!

Koja je sačinila zemaljsko zarad
lova svojega,
koja je sagradila urvine nebeske zarad
nespokoja svojega.

Koja razveje vazduh plavetni
za ljubav tice, letećeg rukotvora,
koja raspusti vode duboke
za ljubav rukotvora plivajućeg.

U korenju ti vatre izvori.
U stablu stanište pepela.
U granama ti gnezdo Zlosluta.
U plodu plač čovekov.

Ti govorиш,
a ko će te razumeti, Ruko čovekova?
Seješ,
a šta će roditi, Lučanoš?

Na dalekim putevima po svetlosti te prepoznaju,
po srcu koje te prati kao lovački pas:
Sunce si upregla u svoje kočije — o da li
ćeš stići kud si naumila?

Na putevima šta li te sve čeka?
Koje Nemanji, koje Crne Jame?
Srce čovekovo koje te prati —
da li će i Srce, Ruko, izdržati?

Za ovu pesmu autor, Brana
Petrović dobio je nedavno
"ZLATNU STRUNU", prvu nagra-
du "Smederevske pesničke
jeseni".

NOVICA SOVATIC

BEZ NASLOVA

Koračam stihovima bez stila
Ljudi me vide moja stopala
Na pergamentu proreda utisnuta
Ali prolaze sa esećanjem
Da su nekog magazili.

ZAPIS

Odlaze ljudi
Kosti estaju.

Vetar ih suši
A onda raznosi.

Odlaze neljudi
Kosti vampiruju.

Vetar robuje
U mđihovoj srži.

SREĆA

Petražih izver sreće
Opkolih
Pretražih
Grmove kuda se kreće

I ubih je u traganju

STARENJE

Kaplje miris nepovrata
Dubi kamen
U ramama neprebolnim
Timja plamen

Ne doturam novu vatru
Prkos leda
U cvetu se šumu skrivam
Od pogleda

RAJKO SPAIĆ

*

Sve krenulo je stranputicom
Poput mojih reči
I stihova mojih nedorečenih
Poput mojih snova
I ljubavi moje neostvarene
Ostalo je samo prozorče

Sviće.

*

Noć.

Tamna je samo moja misao.

Poniru mi reči
Ne vidim ni kiše
Ni vetra nema
Ni snova nema
Postadoh pesnik bez reči
Ostadoh lutalica bez ulica
Ne vidi se moje biće
Bar da je zatišje neko
Pred burū.

VINJETE: KOSTA

VESNA DIMITRIJEVIĆ

*

ti ljubiš gorku zemlju
ja se igram kostima
pod prstima nam izmiče
korenje
kaži
da voliš suludo more
da li bi ti ja ulazila
u nemir
kao pena
bi li udarao
sa žala bi li nosio
ili donosio
daj mi reci
da ljubiš planinu diva
bi li ti ja
u zubima
bi li ti ja
sa usne potekla
bi li
ili ne bi
ti niklo nešto
pod nedrima
daj mi odaj
da ljubiš nebo daleko
ko bi ti kišu nosio
bradu mrsio
da l bi smela
da te ogledam
da ti izlazim
i
zalazim
bi li bio
bos
i gore i dole
i
neću više da pitam
ti veliš da se ukorenis
ja da se igram kostima

CRNI DŽEMPER

Obešen
na žici
crni džemper
njiha se
u talasima

SINAN GUDŽEVIC

MOJ OTAC

Duboko negde u drvenom krevetu
Lebdi on
Ogrnut pustećijom

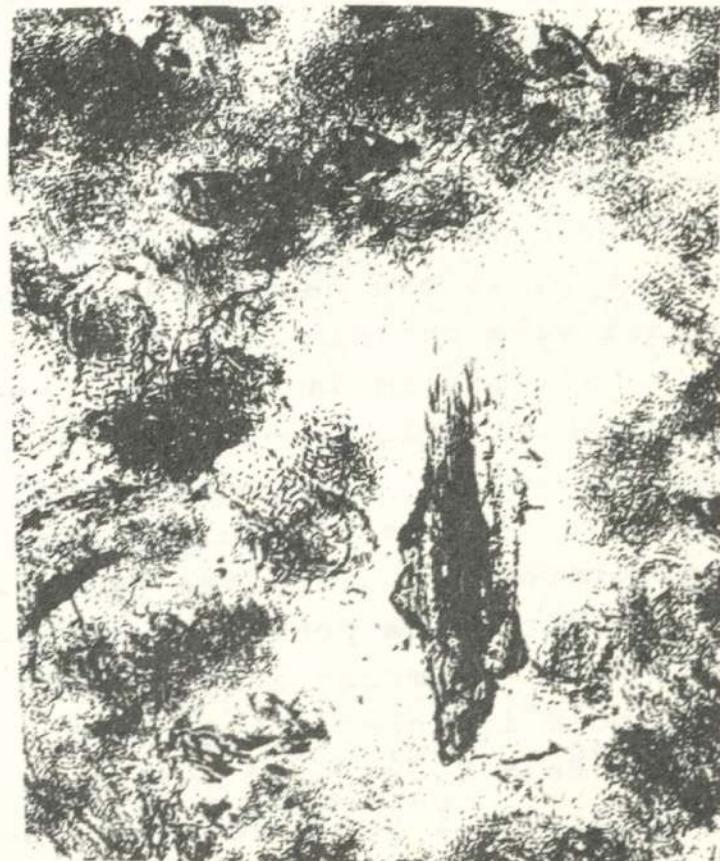
Duboko u strašnoj tami
Između tavana i poda
Bori se on

Ostavio je stog nedovršen
I sad se kao granat hrast
U korube osipa

Danima već od njega nemamo
Ni smeđa ni plača
Tek nekiput jekne

Deca mu grle rukave
Gledaju
Koliko ga još u njima ima

Oče moj ponorni
Celog veka čekao si
Dan da zakrpe zbacimo

PRIČA

ja, pesnik i poeta

(PESNIČKA ANALIZA DVE PESME KOJE SAM JA DO SADA NAPISAO.)

Ja sam do sada napisao dve pesme. Prva se zove "Biti student" i glasi ovako:

Biti student stara pesma
soba mi je malo tesna
gazdarica malo besna.

Hoću hleba al' ne može,
hoću para ali nema,
hoću reći problema.....

Ova pesma je vrlo kratka, ali ja smatram da je i pored toga vrlo poučna jer se u njoj pominje i student i pesma i soba i gazdarica, a što je još važnije ishrana i materijalno stanje. A ovo su sve stvari bez kojih se ni jedan ljudski život ne može zamisliti. Ustvari ja kad sam pisao ovu pesmu nisam mogao naći više zgodnih reči da se rimuju, ali mislim da i kratke pesme mogu biti vrlo lepe. Možda je vama još čudno i to što se u ovoj pesmi sve reči ne rimuju. Ja sam to prвobitno bio drugačije zamislio. Trebalo je da posle stiha "hoću hleba al'ne može" stoji: "hoću d' iskočim iz kože" ali je to moj komšija Baja K. Petković koji se u to razume jer i sam piše lepe pesme, izbacio i rekao je da je i ta-

ko dobro. Još kad smo prvi put analizirali pesmu i prebrojavali slogove on je izbacio neke reči iz prvog stiha (on je tada glasio "Biti student to je stara pesma"). I meni se stvarno čini da je sada bolje iako on moje pesme uvek skraćuje i prepravlja, a njegove ne da nikad da se dira.

Ono što sam ja ustvari htio da kažem je to da se meni ova pesma jako svidja i da mi je jako draga jer predstavlja jedan period iz mog života.

Drugu sam pesmu napisao kad sam prvi put bio u Crnoj Gori na moru i kad sam se posle vratio u svoj kraj. Ovo je po mome mišljenju mnogo savršenija pesma od prve jer se u njoj sve reči rimuju. Zato bi neko posmislio da mi je ova pesma više prirasla za srce, međutim ja ne znam zašto, ali meni će ona prva uvek ostati najdraža. Ova se zove "Strašna pesma" i mada bi se tako dalo zaključiti uopšte se ne radi o istom sadržaju kao u prvoj. Ovde bi reč strašna trebalo da stoji pod znacima navodnika jer ustvari znači "strašno lepa" ili "strašno dobra" - pesma.

Ja sam zaboravio da vam se predstavim na početku jer vi se sad svakako pitate otkud meni ideja da ja budem pesnik? Ja tačno ne znam, ali meni se čini da to vodi poreklo još iz detinjstva kad je moja majka vrlo lepo pevala. Ona je često, dok je muzla stoku, pevala, a ja sam uvek kada nije govorila reči već samo pevula "la, la, la..." smisljao lepe stihove za tu pesmu. Onda bi deda (ako se tu zatekao) viknuo iz dvorišta "Samo ti pevaj, ionako nizašta drugo nisi!" i ja sam tako zaboravio sve što sam do tad bio smislio. Ja mislim da sam tako prvenstveno postao pesnik, i tako je nastala i ova moja druga pesma (bilo ih je još, samo ih ja sada iz različitih razloga ne pomnim). Ona glasi ovako:

Avioni lete gore,
jedan traktor njivu ore...
Od pesme se brda ore,
složna braća sve do zore...

Mrke su sred šume kore,
medvedi se suri bore...
Lepe li su naše gore,
upijam ih a sve pore...

A kod kuće sve je gore,
sve me more neke more,
odoh sutra ja na more.

I ova je pesma vrlo kratka, ali je takodje vrlo značajna za mene jer predstavlja moj doživljaj koji sam imao putujući kroz našu lepu zemlju. Ja naime nisam kao svi turisti što gledaju samo hotele i velike gradove i crkve. Ja sam najveće zadovoljstvo nalazio gledajući one druge male lepote naše zemlje i mislim da sam još u vozlu bio siguran da ću napisati ovu pesmu. Mene je najviše oduševljavalо da gledam njivu i brda i traktor, kao što su moj otac i deda dva dana gledali prvi traktor u selu (kupio ga je gazda Djurić). Takodje je u ovoj pesmi veoma važno ne samo to što se svi stihovi isto rimuju što sam ja vrlo pažljivo birao već i to što je pesma u formi soneta: prve dve strofe imaju četiri stiha a druge dve po tri. Samo meni ovde nedostaje još jedna strofa što ja ne smatram od bitne važnosti jer je pre toga već sve rečeno. A ja se ne bih htio samo zbog forme ponavljati.

Ova pesma ima još neke uočene elemente u prenosnom značenju. Na primer pesnik kad kaže "Odoh sutra ja na more" ustvari je mislio na to kako je kod kuće sve uvek isto i jednolično za razliku od nepoznatih predela a ne da stvarno ide na more, jer ja sam se tada baš vratio sa mora a pare da ponovo idem svejedno nisam imao.

Možda će mi sad neko zameriti što ja pišem samo rimovane pesme jer je sada moda da i veliki pesnici pišu pesme gde se ništa ne rimuje, ali ja mislim da je ovako lepše i bolje. Onako kad se ništa ne rimuje, lako je pisati pesmu jer ne moraš da misliš i da paziš šta se rimuje, a šta ne. Ja mislim da je najlepše kada se reči rimuju jer onda je pesma kao da se peva, tako je melodiozna kao na primer kada kiša kaplje u oluk.

A ima drugi pesnici što greše koji svoje pesme pišu sa velikim rečima, sve spominju i kule i gradove ili večnu ljubav, mesečinu itd, a ja sam sve to uvek izbegavao da činim. Ja sam uvek u pesme stavljao obične reči kao što su njiva, traktor, brda ("jedan traktor njivu ore" iz "Strašne

pesme"), sem kad sam bio mlađji i još nedoučen. Onda sam i ja pisao tako neke "strašno" velike reči i pojmove, jer sam bio zanesen, a posle sam prestao. Tako sam napisao još neke pesme sa običnim rečima kao što su "Pita zeljanica", "Biti seljak" i još neke.

Ja sam ispevao još nekoliko pesama, samo one nisu toliko zgodne za analizu. Pored toga, ja većinu od njih nisam nikad nikome čitao niti slao u novine. Tako sam, dok sam išao u srednju školu jako želeo da postanem pesnik. Onda sam napisao više pesama o pesnicima i njihovim maglovitim razmišljanjima. Jedna od njih je počinjala ovako:

Ja, pesnik i poeta
savest ovoga sveta
u Gruži sam rodjen
i vetrovima vodjen....

Medutim, ja smatram da nisam tako veliki i poznat pesnik da bih ovako nešto mogao da kažem o sebi i zato ja nikad ovu pesmu nisam objavljivao u javnost niti i jednu drugu iz tog perioda. Takođe sam pisao i ljubavnu poeziju kad sam bio pomalo zaljubljen u Djurićevu kćer, Maricu. Njoj je moj komšija, a njen brat od tetke Baja, rekao da ja pišem pesme o njoj mada sam ja to pažljivo krio i od nje i od njega. Čini mi se da se tada i ona bar malo zaljubila u mene, samo što to nikada nisam uspeo da saznam. Ona je naime ubrzo posle toga došla u Kragujevac gde sam ja već bio kao student. Od tog vremena se počela družiti sa čupavcima koji su u to vreme ušli u modu i ja je više nisam vidjao. Posle dve i po godine se udala i sada se u selu o njoj više i ne govorim. Zadnju pesmu o Marici sam napisao baš u Kragujevcu i ona je počinjala ovako:

Neprestano mislim o tebi
koja misliš o mèbi
koje misli o meni
koji mislim o tebi
koja misliš o sebi...

Dalje se ona nastavlja "Ja volim tebe, koja voli sebe...itd." i sve se to ponavlja nekoliko

puta. U evoj su pesmi reči malo monotone ali ja mislim da i to može dobro da izgleda. A pored toga ja sam o njoj već napisao puno pesama u kojima sam pominjao i oči, usne, kosu, pa i telo: ramena, grudi, vrat i bose noge, i sve te reči me je mrzelo da opet ponavljam i u ovoj pesmi. Zato je ona i ispalat tako jednostavna što ja mislim da je i bolje. Ostale pesme o njoj ja ne bih spominjao jer su suviše lične.

Kao student ja sam stanovao kod tetke, a posle kad se ona preudala, u studentskom domu. Tamo sam imao tri "cimera" kako se to kaže, od kojih je jedan takodje vrlo voleo poeziju i imao dosta lepih knjiga. Ja mislim da sam baš iz tih knjiga mnogo naučio o teoriji poezije i nije mi bilo teško da ih čitam ma koliko su neke bile komplikovane. I one su uticale što sam kasnije zapostavio studije, ali meni to nikad nije bilo krivo. Meni je uvek bilo najveće zadovoljstvo da napišem nešto iz stvarnog života, a po mom mišljenju važno je bilo da znam i pravila po kojima se to piše. Sve to mi je najviše i pomoglo da kasnije pišem pravu poeziju. Kao na primer "Biti student", koju sam napisao dok sam stanovao kod baba Vere u Starine Novaka ulici.

Možda vas sada čudi da sam ja samo toliko pesama napisao kad se već sa time bavim duže vremena medutim ja ću vam iskreno priznati. Ja sam ustanovio da se od poezije slabo živi. To je bilo pre četiri godine kada sam napustio studije i kada sam naslikao jednu sliku sa ovcama. Posle sam ih naslikao još desetak i to su mi kupili za dva miliona od kojih sam para kupio nameštaj na novu kuću. A od poezije i pesništva kojima se mnogo duže bavim nikad čak ni večeru kod "Ace devetke" u Kragujevcu nisam zaradio.

To je uglavnom sve što sam ja ostvario kao pesnik osim nekih manjih detalja koje ovde neću pomnjati.

U Ravnom Gaju-29.III. 1974.godine. Radovan Simić službenik opštine Knić

izmislio: R. VESOVIĆ

KAD SAM BIO ...

UNIFORMISAN

Čovekov životni razvoj pedrazumeva i ovakav ciklus: fakultet-vojska-ženidba. Ja se, medutim, trenutno dvoumim izmedju sledeće dve varijante: vojska-fakultet-ženidba i vojska-ženidba-fakultet. Pošto moj životni ciklus u obe varijante stavlja na prvo mesto vojsku, ispričaću vam kako to mlađan vojak bejah ja.

Taman htetoh da se u prošlom semestru obračunam sa Elektronikom II, kad mi stiže poziv žute boje i meni odmah bi jasno. "Momak, od ovog časa ti si vojnik" rekoh sebi, a u ogledalu od lifta već videh vojničku kapu na svojoj glavi. Ni sam ni primetio da sprat na kom sam izašao nije onaj pravi.

Počeh da se pripremam za vojsku:

- igla i smb konac, ogledalce sa slikom moje drage, četka za brijanje (malo hrapavija, jer mi rekoše da tamo nema milovanja), tri Silvera i mašinče za brijanje-zadnji model, čitavih 5 din., zatim mali Brion (after shave lotion) i obavezna pisma za moju dragu. Već sam se bio zabrinuo da ću morati da podignem svoju uštedjevinu sa knjižice dok ne prikupim sve te stvari, ali mi službenica na šalteru ljubazno reče da ne daju tolike sume odjednom.

Kad voz krenu mene nešto staje oko srca, ali mi malo laknu kad videh još neke ortake u istom vozu.

U Bihać stigosmo lepo negde oko 03.00. Na stanci nam pridjoše simpatični momci u uniformama i onako uzgred se ponudiše da nas odvezu prema gradu. Odmah nam je bilo jasno da su nas prepoznali mada smo se trudili da glumimo turiste.

I tako, uskočisimo u "Dajc", a iz "Dajca" u-kasarnu. Tamo nas lepo dočekalaš:

- 'De si zemljak, daj jedan duvan!
- 'Ej regi, još samo dva dana!
- FRRRRRRR!

Onda me lepo ošišaše.

Obukoh uniformu i počeh da pozdravljam starešine.

VOJNIK TOMA VRSI STROJEVU OBUKU

Krenuše tako moji regrutski dani. Polako, ali sigurno, zavoleh umokac sa rižom, Gavrilovićevu paštetu, Carnex narezak, dehidrisani pasulj, gratinirane makarone, suve šljive i dobih 10 kilograma višak. Rodjena majka me ne prepozna.

Zatim počeše redarstva i požarstva sa "Radišu iz Mladenovac", "Tutu iz Surđulicu", "Popović Božom-vojnikom" iz okoline Bankovca, "Kaj-Kajem" iz Zagreba, i "Glidžom" iz Nikšića.

Bio je tu i naš omiljeni desetar Marko sa 19 godina, koji me toliko zavoleo da me je uvek darivao sa - "Ost (avvv)".

A strojeva obuka nije bila uopšte teška (vidi sliku).

Kad posle obuke postadoh stara kuka, udjoh u Vojnički klub i ne mogoh da se požalim. Komandir mi je bio stariji vodnik, inače stari Zvezdaš kao i ja, ali je on mnogo voleo reč "OSTAV". Naročito izjutra dok pregleda prostorije. - Razumem druže stariji vodniče - rekao bih ja - i zavoleo metlu.

A počeh češće i da izlazim u grad i Bihać mi priraste za srce. Prestaše moje civilne brige. Gledam lepu Unu i zamalo ne počeh da pišem.

Malo po malo počeh da usitnjavam dane i počeh češće da puštam onu ploču "Doći će dan".

I dodje dan pesme.

Obukoh civilizaciju, pozdravih se sa regrutima i viknuh:

- Nema više!

Eto toliko! Voljno ste!

Vidimo se u KST-u jednog dana.

Rečnik nepoznatih reči i izraza:

smb konac - vojnički konac sivomaslinaste boje,
"Dajc" - vojnički kamion
stara kuka - stari vojnik
/nešto kao apsolvent/
regi - tepanje od "regrut"
frrrr - vojnička onomatopeja
civilizacija - civilna "uniforma" stare kuke.

Bivši vojnik, TOMISLAV STANOJEVIĆ

UNIVERZITET I NOVI PROFILI

/SKRACENA VERZIJA REFERATA SA MEDJUNARODNOG SEMINARA "UNIVERZITET DANAS" ODRŽANOG U DUBROVNIKU OD 1.09. DO 6.09.1975/

"Eksplozija obrazovanja" samo je jedan od vidova revolucionarnih promena u periodu u kome živimo.

U tehnološki naprednim društvinama, obrazovanje postaje sve značajniji dio života i pokazuje tendenciju da prožme cijeli život. Specijalizacija, koja pokazuje i igra sve značajniju ulogu, zajedno sa istraživanjima o postindustrijskom svijetu dovodi prosječnog čovjeka u položaj sve težeg shvatanja suštine onog čime se bave stručnjaci kao i uticaja njihovog rada na društvo. Postalo je pravilo, a ne izuzetak, da tehnologija pretvara ljudski talent u mašine, sisteme informacija, računarske programi "već gotovo znanje", i time dramatično utiče na čovjekov poziv. Broj novih disciplina se povećava, a već jučerašnja tehnologija, danas ili sutra se zamjenjuje novom. Univerzitet svakog trenutka mora biti vrlo aktivan pratilac svih tih promjena, jer samo tako može odgovoriti širem krugu ciljeva i funkcija, koje od njega očekuje društvo, preko i iznad njegovih tradicionalnih arbitara prenošenja i proširivanja znanja i obučavanja za više profesija. Brže tehnološke promjene zahtevaju blagovremeno obučavanje novih profila kadrova. Treba imati u vidu da generacija koja sada studira neće raditi i upravljati današnjim društvom, još manje jučerašnjim, već društvom koje leži samo nekoliko ništavnih, ali vrlo značajnih decenija pred nama.

Univerzitet mora da razvija celokupnu ličnost studenta, usadjujući mu ljudske, moralne i gradjanske vrijednosti, pri tom ne zanemarujući formiranje stručnjaka, i naučno-istraživačkog radnika i samoupravljača. Jer samoupravljanje, uvedeno kao sredstvo radnih ljudi naše zajednice radi ostvarivanja dalje demokratizacije društva, zahtjeva stalno razvijanje i usavrš-

avanje, i ono je dio bića univerziteta i neophodna komponenta njegove djelatnosti.

Sve značajniji činilac koji utiče na profil određenog kadra i njegovog obučavanja na fakultetu je zahtjev prakse, posebno ukoliko potiče iz potreba za uvođenjem novih tehnologija i korišćenjem naučno-tehničkih novina. Međutim često se dešava da se obučavaju samo specijalizovani kadrovi, koji ne posjeduju prethodno navedene kvalitete, stvara se jednostrano obrazovan stručnjak, koji je najčešće predmet manipulisanja birokratskih i menadžerskih grupa. Od ovakvih kadrova naša zajednica nema mnogo koristi.

Treba još jednom naglasiti da mi u Jugoslaviji ne pratimo uvijek promjene koje se dešavaju u nauci i tehnologiji ili ih pratimo ali sa zakašnjenjem. Često nemamo ni fakultete, niti odgovarajuće institucije, koje obrazuju određene jako potrebne kadrove. Ponekad zapostavljamo i činjenicu da je automatizacija zastupljena u nizu proizvodnih procesa i da kompjuterizacija zadire sve dublje, kako u privredne tako i vanprivredne oblasti, koje su donedavno zahtjevale kadar za visokim stepenom obrazovanja, pa pretpostavimo studenta mnogim činjenicama, koje nisu od velike koristi. Međutim, istovremeno zapostavljamo ono što bi mu moglo biti od koristi. Uvodjenje novih predmeta smjerova ili odsjeka je isto toliko teško, kao i ukidanje onih manje potrebnih, a koji postoje na fakultetima iz jedinog razloga - da ne bi neki od nastavnika "izgubio" posao. Tim univerzitet ignoriše potrebe društva i rizikuje da loše obučava kadrove, jer školovanje koje nije povezano sa nekim aspektima društvene stvarnosti ili sa proizvodnjom, pri sadašnjem stepenu naučnog znanja neminovno postaje neadekvatno i u suštini zastarjelo.

Ne treba zaboraviti da i oni koji se obučavaju na visokoškolskim ustanovama, studenti, imaju svoje mišljenje o novim profilima kadrova i treba ga uzeti u obzir. U protivnom, period nezainteresovanosti studenata za zbivanja na univerzitetu će se produžiti, sve dotle dok se ne nagomilaju problemi, a to vodi ka totalnoj krizi univerziteta.

Kurtović Z. Mirsad

KRV nije VODA

"Krv nije voda" tako kažu naši stari, a to najbolje potvrđuju ostaci stare "Resavske prepisivačke škole" sa kojima Disciplinski sud I stepena i dan danas vodi ogorčenu borbu.

Ovaj problem je poznat dugo vremena, tako da je u posleratno doba protiv "Resavaca" pokrenuta čak i Partija koja je svoje članove, u izvesnim slučajevima, kažnjavala i isključenjem iz Partijske organizacije. Vremenom se na prepisivanje zaboravilo, verovatno zbog pravog dejstva ovakvog moralnog kažnjavanja studenata, ali posle dugog zatišja ova pojava opet uzima maha, tako da je danas kao posledica uspostavljen Disciplinski sud.

Od strane nastavnika i studenata ova mera je pozdravljena kao prvi gest da se ovom zlu konačno stane na put, međutim na tome se i ostalo.

Za nekoliko meseci navršava se dve godine postojanja Disciplinskog suda pa nas, sasvim razumljivo, interesuju rezultati koje je ovaj fakultetski organ ostvario.

Uglavnom uslovne kazne izrečene u ovom periodu, činile su da se prepisivanje smanji, ali sigurno ne i iskorenji.

Grubo gledano prepisivači se mogu podeliti u dve grupe, prepisivače "profesionalce" i "amatere". "Profesionalci" koriste dobro razradjene i potvrđene "sisteme" i "bogato iskustvo" tako da na veliki broj ispita odlaže organizovano da prepisuju, svesni da je to jedini način na koji oni mogu da polože ispit. Nasuprot njima "amateri" su studenti koji na ispit ponesu ceduljicu sa nekom formulom ili konstantom za koju nisu sigurni da je na ispitu mogu verno reproducovati. Tim ljudima je prepisivanje obično i poslednje sredstvo kojim se koriste.

Na "amatere" je Disciplinski sud pozitivno delovao i "naterao" ih da nauče i tih par formula, dok je "profesionalce" opomenuo da iznalaze nove i "efikasnije metode". Pošto smo poznati kao nacija sa puno duha "kola se lome" na "amatirim", a "profesionalci" i dalje prepisuju, jer retko dolaze u situaciju da budu otkriveni i pozvani na odgovornost.

Dobro poznatu izreku "Bolje sprečiti nego lečiti" trebalo bi primeniti i u ovom slučaju.

Znači, trebalo bi ispitati da li studenti dolaze sa već stečenim prepisivačkim "navikama" ili ih stiču na fakultetu. Činjenica je da se na fakultet upisuje "krem" srednjoškolaca (oko 45% se upisuje direktno, bez polaganja kvalifikacionog ispita). Pomalo je čudno i tužno verovati da su se prepisivanjem koristili još u sreñoj školi, pa to treba da nas uputi da razloge potražimo u našoj sredini.

Osnovni razlog koji podstiče na prepisivanje je sam način polaganja ispita. Za mnoge ispite je potrebno znati napamet 3-4 lista formula i konstanti, a ponekad i više, što je dovoljno rečito. Kao da se pomalo zaboravlja šta je inženjer: dobro opskrbljen tehnički priručnik ili čovek koji svojim znanjem treba da koristi priručnik!

Takođe postoje ispiti koji se već godinama ne menjaju tako da se unapred očekuje pet od dvadeset pitanja koja se permutuju. Studenti u takvim slučajevima napišu kod kuće svih dvadeset pitanja i na ispitu izvade i predaju pet potrebnih. Takvi ispiti su javni izazov

i studenti se ne mogu osudjivati, jer i profesor treba da se pita kako je to moguće da ostale ispite položi obično 30 - 50% studenata, a na njegovom ispit u dobije 80% tačno uradjenih zadataka. No, na takvim ispitima se pada i sa 70 dobijenih bodova od 100 mogućih, da bi, statistike radi, rezultat bio u standardnom okviru od 30 - 50%.

Zbog čega nastavnici ne unose neke novine u ispite, zbog čega na ispitima nema takvih pitanja na koje se može odgovoriti samo ako se gradivo razume? Nekada je bila praksa da ispiti pored pismenog sadržje i usmeni deo, "verbalan duel" profesora i studenata kada se tačno znalo koliki je stepen znanja studenata. Nažalost takvih ispita je vrlo malo. Mnogi nastavnici se pravdaju prezauzetošću zbog istovremenog predavanja i na drugim, mlađim fakultetima, ali to nije razlog i opravdanje za snižavanje nivoa našeg fakulteta.

Na Medicinskom fakultetu profesori, a i neki na našem, stižu da usmeno ispitaju i preko sto studenata u ispitnom roku, na Mašinskom se izvesni ispiti sastoje iz tri dela: pismenog (zadaci), pismenog (teorija) i usmenog.

Ako nam profesori ne mogu pružiti usmene ispite, neka se bar malo više angažuju oko pismenih ispita, neka malo više pažnje pokloni razvijanju inžinjerskog razmišljanja i na ispitu pokažu da to cene i poštju.

Jedino na taj način, traženjem i upućivanjem studenata u tajne razmišljanja, može se prevazići sramni gest da brukošće dočekujemo crvenom olovkom podvučenim objavama o mogućnosti da budu udaljeni na godinu dana sa fakulteta.

Takva nepedagoška kazna je prevazidjena; ako je već potrebno uticati na moral, utičimo preko društveno-političkih organizacija kao što su SKJ ili SSOJ ili članove tih organizacija koji prepisuju partijski strogo kaznimo, čak i isključimo, jer takvi ljudi nemaju moralne kvalitete da bi se nazivali članovima SKJ ili SSOJ-a

22.10.1975. DŽELATOVIĆ M.ZORAN
Beograd

serija: idi mi döđi ml

- Izvinite profesore: Da li to crtate sinusoidu ili vam ruka podrhtava, upita student profesora.

ПАШТА!!!

KST patent No. 13¹³ 13¹³

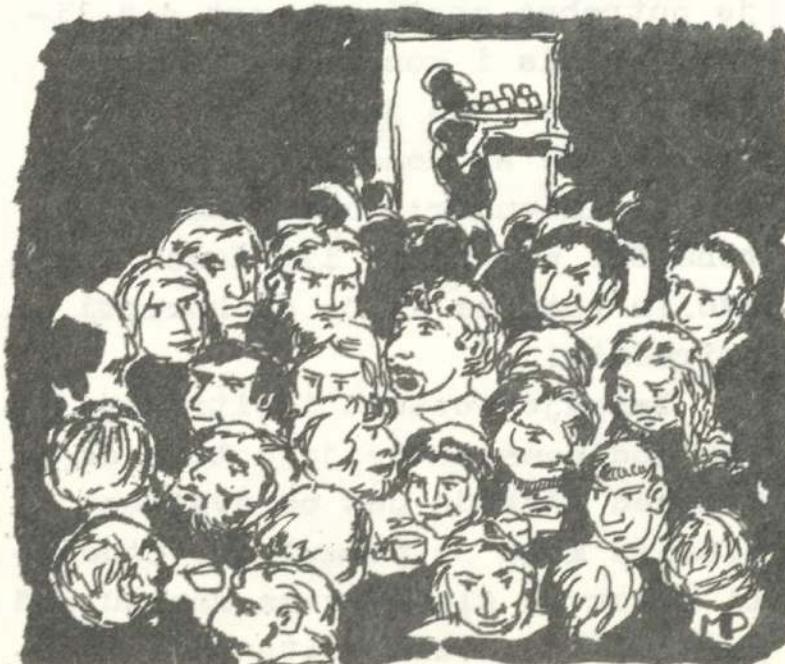
Šankeri KST-a su po prvi put u svetu patentirali KAFU U KOMPLEKSНОM OBЛИКУ.

Naime, gore pomenuta kafa se može aproksimirati izrazom :

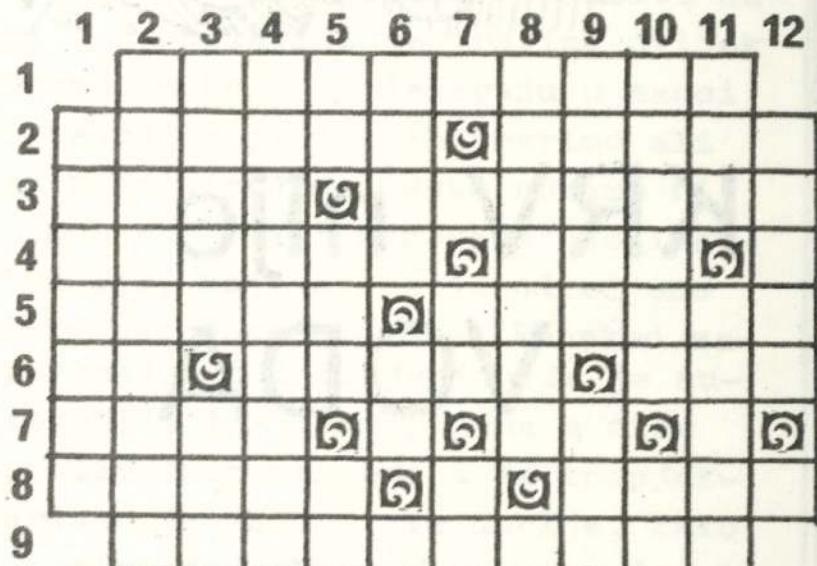
(voda + j kafa)

gde je VODA realni a KAFA imaginarni deo. Sećer se u novootkrivenoj smeši javlja u tragovima i služi kao KATALIZATOR!

Doko, jesi li čuo da je KST premenio

nameštaj?

HORIZONTALNO

- 1 ostaviti nekom drugom
- 2 obično je kratak i sažet;
- 3 gde su riblje konzerve
- 4 gde se sigurno gubi a slučajno dobija; iz apoteke u glavu
- 5 za preko cipela; ne stajati; struja
- 6 osećanje kad padneš na ispitu; veliki samo pred ispitni rok
- 7 pola vrste hladjenja; kao od gume; Lučić na ispitu
- 8 simboli za dosadnost; nosioci pozitivnog nadelektrisanja; lice sa novčanice; perioda
- 9 eureka; otpornost; jedna boja
- 10 bosonoga u parku

VERTIKALNO

- 1 osnovi plinske industrije
- 2 Štrafta
- 3 oslonac moderne muzike; škola za elektro-varioce
- 4 nauka koja brine o nama
- 5 snaga akumulatora; hodati; akcionarsko društvo/nem./
- 6 kao procep; kvadrat snage; stranica kocke
- 7 znak za dolar; Simin paraf; Ujedinjeno Kraljevstvo; stari naziv velike fabrike
- 8 takav je student koji studira 8 godina sa prosekom 6,5; rastojanje
- 9 predati prazan papir na ispitu pre vremena; centralni pojam akustike
- 10 prapostojbina Fiće; hemijski element/hrvatska skraćenica/
- 11 ako nije jedno onda je drugo; glumac, pevač, igrač
- 12 Andrićeva ženska ličnost; poluprečnik

sastavio Petar Ristić

pročitajte || pročitajte ○

22.X 1975. održan je u prostoriji "Elektrona" prvi sastanak Dramske sekcije našeg Fakulteta u ovoj školskoj godini. Biла је то нека vrsta ponovnog sakupljanja na gomilu, ujedinjavaњa svega za predstojeće velike okršaje. Pojavilo se na sastanku i nekoliko novih lica što je vrlo ohrabrujuće, ali i, što je tužno, izostalo je nekoliko (najveći deo) ljudi koji su prošle godine bili relativno aktivni. Mada je sastanak bio dugo najavljuvan (pa čak i otkazivan jednom) i svi su za njega znali, odziv je bio slab. Ima, međutim, to i dobru stranu; naime, ovako smo bar načisto. Oni koji žele da rade, koji vole Dramsku Sekciju i misle da mogu da joj doprinesu, to su već pokazali, a i sada potvrdili. Od takvih će Sekcija i видети neku vajdu. Ostali koji su želeli da se samo "umuvaju" na Elektrijadu bez mnogo truda i vrednosti su tom programu prilazili krajnje nezainteresovano i sa nipođoštovanjem. Glavno da su se đabe dokopali mesta u autobusu za more (i Trst - eventualno). E, pa takvi će da se malo češkajuiza uva kada dodje vreme! Dramska Sekcija radi ove godine kontinualno, intenzivno, sa ljubavlju i puno mladog entuzijazma, a na Elektrijadi gledamo samo kao na sastavni deo ostalih aktivnosti. Prema tome, radi, učini nešto, pokaži dobru volju još daleko pre Marta, pa ćeš ići!

DRAMSKA SEKCIJA

A o tom radu i tim aktivnostima se dosta govorilo na sastanku. Postoji puno ideja, mogućnosti su ogromne, šanse za bolje radne uslove su na dohvati ruke, sve će biti oformljeno i definisano u najkraćem roku. Preostaje samo da uložimo dar i rad pa da nešto dobro i napravimo.

U ovom broju objavljen je i konkurs koji Dramska Sekcija raspisuje za tekstove i scenarija. Svi radovi će biti razmotreni, jedan ili više (kombinovano) usvojiće se za kulturni program za Elektrijadu, dok će ideje biti iskorisćene za nastupe Sekcije pre i posle Aprila.

Prilikom nedavnog gostovanja kolega sa zagrebačkog ETF-a, razmotrena je, sa predstavnicima njihovog studentskog kluba, moguća saradnja na istom planu. Dogovoren je, naime da Zagreb i Beograd pripreme jedan zajednički kulturno-zabavno-muzički program koji bi bio izvodjen nekoliko puta u Zagrebu i Beogradu pa, eventualno i na Elektrijadi.

Vodja Muzičke Radne Grupe predložio je da se u okviru naše Sekcije, a na nivou fakulteta, obrazuje stalni orkestar koji bi káko on kaže: "... mogao svirati sve i svuda!....". Prostoriju za vežbanje imamo, a i KST je zainteresovan za organizovanje nastupa te tako, jedino još nedostaju - muzičari. Svako ko svira bilo šta i peva, dobrodošao je.

Prema tome, dgage koleginice i kolege, kao što vidite radi se (radiseradiseveštačkaatmosfera) i radiće se puno interesantnih stvari u okviru naše sekcije, a potrebno nam je što više ljudi. Nije u pitanju samo talenat za pevanje ili glumu, evojna je želja da se u ovoj Sekciji učestvuje, a peslova ima puno i to raznovrsnih. Prijem nović članova (gde ste, Brusoši?) vršimo stalno, samo ako dodjete da se upoznamo. Potražite nas lično (neka imena su na našoj oglasnoj tabli koja se nalazi pored samog levog ulaza na Fakultet, tamo gde se obavljaju rezultati prijemnog ispita) ili u vreme dažurstva bilo

Elektrona bilo naše Sekcije (u prostoriji Elektrona: druga vrata dalje od KST-a) ili na našim redovnim sastancima svakog drugog ponедeljka predveče (opet - oglasna tabla). Dodjite, uverite se da u našoj Sekciji za svakog imo posla i ogromnog zadovoljstva.

DRAMSKA SEKCIJA ELEKTROTEHNIČKOG
FAKULTETA

KONKURS ⁺

traži se najbolja
ZABAVNA JEDNOČINKA SA MUZIKOM
za kulturni program za "Susret studenata elektrotehnike Jugoslavije" /Elektrijada/.

Ako nemate celu predstavu prijavite /usmeno ili pismeno/

- ideje
- skećeve
- viceve
- gegove

jednom rečju: delove jednog varijete programa.

AUTOR NAJBOLJEG DELA će učestvovati u realizaciji programa odnosno na Elektrijadi a Dramska Sekcija će ostale radove koristiti ili u istom programu ili u drugim nastupima.

RADOVE PREDATI lično rukovodstvu Sekcije / u prostoriji "Elektrona" ili na redovnom sastanku, svakog drugog ponедeljka u 19h /.

KONKURS OSTAJE OTVOREN

DO 15. XII 1975.

Akademski radio klub**"Mihailo Pupin"****YU1EXY**

Cilj ovog napisa nije da upozna čitaoca sa radioamaterstvom uopšte, već da istakne konkretnе probleme na koje je u toku svog postojanja nailazio ARK "M. Pupin" i da predloži njihova moguća rešenja.

ARK "M. Pupin" je zvanično radio klub beogradskog univerziteta međutim, od 1948.g. kada je i osnovan, ne postoji, nažalost skoro nikakav kontakt sa univerzitetom. Naziv "akademski" je opravdan utoliko što se prostorije kluba sticajem okolnosti nalaze u zgradi našeg fakulteta, a najveći procenat članova je, samim tim, iz redova studenata ETF-a.

Od svog osnivanja do danas, ARK "M. Pupin" je postigao značajne rezultate u smislu obučavanja novih članova za rad u primopredajnoj i konstruktorskoj sekциji, razvijanja i izrade novih tipova uređajaja u okviru konstruktorske sekcijske i osvajanje mnogobrojnih, kako domaćih, tako i medjunarodnih priznanja i diploma za učešće i plasman u raznim radioamaterskim takmičenjima. Članovi primopredajne sekcije su, na primer, uspeli da medju prvima u zemlji, a 257-mi u svetu osoje jednu od najvrednijih medjunarodnih diploma - "5B DXCC", za šta je trebalo tokom nekoliko godina žrtvovati mnoge noći sna. Takodje, treba reći da se u klubu, do pre nekoliko godina, radilo isključivo na uređajajima sopstvene izrade, a da se i sada, iako su nabavljeni fabrički uređajaji, radi sa linearnim stepenima koje su projektivali i izradili sami članovi kluba.

Činjenica da se klub nalazi pod istim krovom sa tri fakulteta je dovoljna da ukaže na čitav niz problema i nesuglasica čije se rešavanje već godinama, na zajedničku štetu, odlaže.

Jedan od ključnih problema je ostajanje članova kluba - operatora tokom noći u zgradi. Imajući u vidu da se prostiranje radio talasa uglavnom vlada po svojim prirodnim zakonima, a takodje imajući razumevanja za razloge zaključavanja zgrade preko noći, ovaj problem dolazi na mrtvu tačku jer ni fakultet, a koliko je poznato ni radio talasi nemaju namenu da u skoroj budućnosti menjaju svoje stavove.

Medjutim, ako istom problemu pridjemo sa druge tačke gledišta, naime, ponovimo činjenicu da je najveći procenat članova kluba iz redova studenata ETF-a tj. naglasimo da to nisu ljudi sa ulice, trebalo bi u skoroj budućnosti **очекivati** zadovoljavajući kompromis.

Iz činjenice da smo silom prilična sustanari proizilazi još jedan veliki problem. Naime, iz prakse je poznato da KT i UKT predajnici nezanemarljive snage nikako ne idu zajedno sa merenjima pomoću preciznih i osetljivih instrumenata. A upravo se takva merenja sprovode u našim laboratorijama i to kao za pakost baš u vreme kada se u radio klubu najaktivnije radi. Problem je, priznajemo, ozbiljan. U tim laboratorijama i sa tim instrumentima radimo i mi i naše kolege na vežbama. Do sada je bilo pokušaja da se ovaj problem reši, ali su se

oni uvek svodili na to da asistent ili neko od studenata dotiči na treći sprat i zahteva da se prekine sa radom. I naravno, kao za pakost, baš u to vreme se radi neka interesantna, daleka veza koju nije zgodno prekidati i sasvim je jasno čemu to dalje vodi. Očigledno, tom problemu bi trebalo prići mnogo ozbiljnije. Sa svoje strane radio klub predlaže sledeće rešenje: u dogovoru sa asistentom trebalo bi uspostaviti npr. sistem signalizacije pomoću koga bi se pritiskom na taster u ugroženoj laboratoriji palila crvena sijalica u PPS-u radio kluba što bi značilo da su merenja u toku i da treba prestati sa radom. Izradu ovog sistema signalizacije bi na sebe preuzeli članovi kluba, dok bi deo materijalnih troškova, zbog nezavidne materijalne situacije u kojoj se klub oduvek nalazio, mogao da snosi Fakultet.

Nažalost, ovim člankom nisu iscrpljeni svi problemi kojih ima i kojih će verovatno još biti. O njima, kao i o predlozima za proširenje saradnje izmedju Fakulteta i ARK-a biće reči u narednim broevima Elektrona.

D. S. Hristić

AMK 'Akademac' AMS 'Električar'

U prošlom broju "ELEKTRON"-a, ako se sećate, bila je nagoveste na mogućnost organizovanja I -Električar - relija. Ovoga puta nešto o tome.

AMS "ELEKTRIČAR" i Dramska Sekcija ETF-a su došle na ideju, da u cilju zabave i rekreacije naših studenata organizuju jedno sportsko rekreativno takmičenje - reli. Cilj nam je, ne da napravimo izložbu brzih automobila, već da ukupimo što veći broj naših studenata koji bi proveli jedan prijatan dan.

Reli bi se sastojao iz više etapa u grupnoj dužini od najviše 150 km. Cilj svake etape bi bio dat u obliku rešenja nekog rebusa, anagrama ili bilo kakvog problema. Pored toga u toku svake etape bi se rešavali razni drugi zadaci, kao na primer, poznavanje saobraćajnih propisa, osnova elektrotehnike, pronalaženje nepoznatog objekta itd.

Ekipa bi mogla da ima onoliko članova za koliko ljudi je automobil registrovan, a u cilju masovnosti za svakog člana ekipe bi se dobijao određeni broj pozitivnih poena. Što se tiče opreme bile bi dozvoljene sve moguće enciklopedije, rečnici, satovi, štoperice, kompasi, mape, auto karte, čekići, šnale, žiradio šeširi, flaše (pune i prazne), eksperi, radio aparati, sijalice, kvake, prekidači, osigurači, i sve drugo što može da vam padne na pamet, makar to bilo i nešto za šta smatrate da vam nikad ne-

će biti potrebno.

Reli bi imalo smisla organizovati za petnaest i više vozila i zato ako ste interesent bilo bi dobro da se prijavite i eventualno date neki svoj predlog dežurnom u AMS "ELEKTRICAR". Vreme održavanja relija bi bilo početkom decembra meseca, posle novembarskog ispitnog roka. Prijava po vozilu izmedju 20 - 40 din. Znači, ako nadjemo nekog ko će nam finansijski pomoći, a nema razloga da u to ne verujemo, vidimo se na I - Električar - reliju.

Sretno!

MIODRAG STOJANOVIC

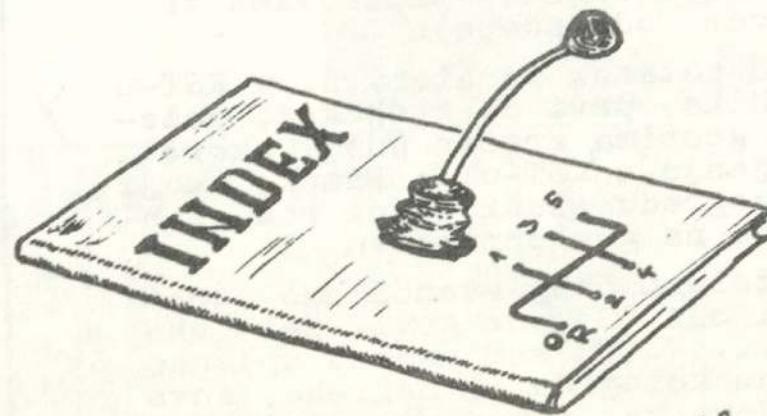
P.S.

- Pogledajte tablu AMS "ELEKTRIČAR" posle novembarskog ispitnog roka.
- Sačuvajte ovaj broj "Elektron"-a možda će vam biti potreban.

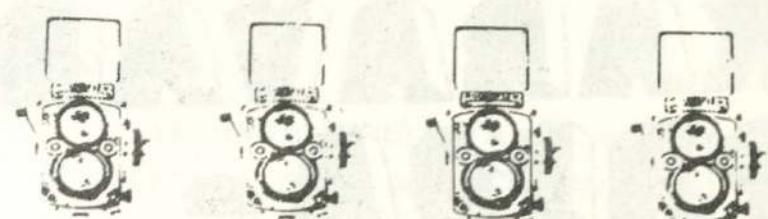
POSLEDNJA VEST :

BRAVO AMS " ELEKTRIČAR " !!
ZA IZVANREDNE ZASLUGE NA ORGANIZACIJI 9 YU-RALLYE AMS "ELEKTRIČAR " JE DOBILA SPECIJALNU PLAKETU OD STRANE AMK " AKADEMAC "!! 3. XI 75 NEPOSREDNO PRE ZAKLJUČENJA OVOG BROJA.

za članove akademca

*R = Pravni , Ekonomski
Filozofski
Fileoleški ...

MALA PRIČA O VELIKOM KLUBU ILI kako pobeci od objektivne stvarnosti na ETF-u i ući u sferu ideološke nadgradnje

U toku prve godine koju sam proveo u klubu, naučio sam da pravim loše slike /koje sam prodavao 3% jeftinije od profesionalaca/. Postao sam i šef vitrine u holu. Oh, ambicije moje! Godinu na studijama sam izgubio...

Tokom druge godine naučio sam da pravim slike. Postao sam sekretar kluba i upoznao sve budže iz foto saveza YU. Ah, kakva čast. Prve slike (svojeručni rad) počele su da idu na izložbe...

Treća godine. Čestitam druže predsedniče!!! Po starom običaju izgubio sam svaku vezu sa masama (fotografskim). Bio sam i na Elektrijadi. Idi!! Na studijama sam izgubio još jednu (godinu). Četvrta godina klupska je u toku. O rezultatima ću vas obavestiti u Elektronu br.54.

NAPOMENA I:

Pametni danas rade slike mamama i tatama i uče školu.

NAPOMENA II, III, IV, i V:

Infrastruktura nam je jako loša. Društvo je uglavnom muškog karaktera sa jednim časnim izuzetkom. Čak i kada ih slikamo (ženske) činimo to nekako kradom, teleobjektivima. Počinjemo da haluciniramo.

Novac po starom običaju fakultetskom nema. Sva sreća što je entuzijazm članova na visinama (tu smo za DKST profesori).

Fro storije prvog belosvetskog kluba se nalaze u ružnoj zgradi zavoda za fiziku. Radi se svakog dana od 07 do 20^h. Sva obaveštenja možete dobiti ponedeljkom i četvrtkom od 13-14^h i petkom od 19-20^h.

Brucoši su dobrodošli, ostali mogu da dodju ako nije počeo na njih da deluje elektrošok. Pogodili ste, reč je o Elektromasincu.

S. J.

KARAVAN PRIJA - TELJ - STVA

GOSTI IZ ZAGREBA SA SVOJIM DOMAČINIMA NAKON UTAKMICE

Tradisionalni karavan prijateljstva sa zgrebačkog ETF-a je ove godine stigao malo ranije: 25.10.u 05,45 izjutra. Kada sam ja stigao oko 08h u KST, nisu baš slavno izgledali; izgleda da je ZTP, s obzirom na finansijsko stanje studentskih organizacija ponovo uvelo III klasu. Bilo kako bilo, ono njihovo čuveno "himalaia tres i td." nisam tog jutra uopšte čuo.

Posle prve raspodele razišli smo se svi kud koji mili moji. Kada smo se našli za ručak, raspoređenje gostiju je bilo mnogo bolje (valjda su od domaćina dobili neki domaći doping.). Za vreme ručka sam se uverio da zagrebački studenti nemaju ništa lošiji apetit od beogradskih (u tome se i ogleda internacionalni karakter studentske klase). Ton ručku su davali Baja i Mladen, zvani Štimac, koji praktično su pokazali da su u ustima zubi baza, a jekik nadgradnja. Dva predsednika su se držala dostojanstveno i nonšalatno.

Posle podne smo se svi skupili u sportskom centru Olimp, gde je održan egzibicioni meč u rukometu. Egzibicija je bila jednostrana tj. beogradska. Gosti su igrali mlako i neorganizovano (sistem juriš) i ruku na srce, više pazili da se ne upraljaju. Domaći su igrali oštros i racionalno i do maksimuma su iskoristili prednost domaćeg terena, gromko navijanje i domaćeg sudiju Lazu. Zabeležio sam izjave aktera posle utakmice:

Justinić, kap. zagrepčana: "Kuku, lele". Toliko se bio rasplakao da nisam htio da mu smetam u tim teškim trenucima.

Vukelja, kap. beogradjana: "!!!!!!". Toliko je bio srećan da je samo nešto mucao, a to već nisam mogao da dešifrujem.

Sudija Laza: "Lepa utakmica, ne toliko čvrsta, ali dobra za početak sezone." Elegantno rečeno. Rezultat je, inače, bio 36:24 za domaće.

Sreli smo se opet u našem fakultetskom restoranu, "Domovini" za vreme večere. Predsednici su održali kratke zdravice u kojima su izrazili želju za još boljom saradnjom i većim prijateljstvom studenata naših fakultata. Veće smo završili na disku večeri u KST-u. O rezultatima tog pohoda ništa ne znam.

U subotu smo se našli u 8^h na fakultetu. Gosti su izgledali mnogo bolje nego dan ranije (osim nekih koji su izgleda žeeli da gorčinu poraza na sportskom polje speru pobedom u raznoraznim varijantama upotrebe karata za igranje). Odmah smo krenuli na groblje Oslobođenika Beograda. Posle polaganja vence i odavanja pošte poginulim herojima, obišli smo groblje.

Pošto su drugovi iz uprave KST-a bili izuzetno dobre volje, posle obilaska groblja otišli smo pravo u prostorije KST-a. Tamo su nas posetili drug dekan D. Tjapkin i drug student prodekan R.M. Spajić. Oni su se zadržali u dužem prijateljskom razgovoru sa studentskim predstavnicima oba fakulteta. Zatim je održan egzibicioni šah meč između ženskih šahovskih ekipa, ali izgleda da dve gošće koje su stigle (koje skoro da i nisam video, ali o tome kasnije), nisu bile raspoređene za ovu drevnu igru. Zahvaljujući tome smo i videli neka nova otvaranje, središnjice, završnice i pravila u izvedbi D. Durakovića i M. Grgca kao i jedan pacerski mat koji je Baja popio od jedne naše šahistice. U medjuvremenu smo kolegama iz Zagreba pokazali u kakvim (ne) uslovima nastaje jedan tako dobar list tj. Elektron.

Ručak je bio repriza onog od petka, razlikovalo se jedino po sadržaju tanjira. Posle ručka smo otišli u halu Pionir da bodrimo plave momke u borbi za medalju. Tu sam se uverio da naši prijatelji iz Zagreba pored dobrog appetita i lepih manira imaju i silno grlo (mnogi su posle utakmice izgubili svoj dobar glas).

Iz Pionira smo otišli na večeru koja je protekla u znaku pesme i bratimljenja. Tako sam i ja dobio dva nova burazera (i izložio sebe budućim troškovima za buduće rođendane).

Pred polazak na stanicu, u KST-u je Mika, prvi disk djokej, pozeleno gostima srećan put i skoro vidjenje u KST-u, a Branko, koji u Beogradu služi vojni rok, zahvalio na gostoprivrstvu.

Na železničkoj stanci smo otpelvali onu "Oj, drugovi, jel' vam žao...." (Tu sam najzad upoznao jednu kolegicu iz Zagreba, zove se Jovanka, i koristim priliku da je pozdravim.).

Posle smo još dugo mahali i pozdravljali se. Videćemo se u maju.

S. J.

VEST IZ SKRIPTARNICE

NOVA SKRIPTA

U izdanju POOSO ETF-a, u toku meseca novembra pojavljeće se povećana izdanja skripata, i to:

S.Turajlić: Numerička analiza

D.Tjapkin: Elementi elektro-mskih uređaja

Nova izdanja: M.Rakić: Zbirka rešenih zadataka iz automatskog upravljanja.

DMilanović: HIPERFREKVENCIJE

U pripremi je izdanje Mehanike II od D.Popovića.

Na zahtev velikog broja studenata, skriptarnica ETF-a će uvesti još jedan radni dan. O tome se očekuje odluka POOSO ETF-a na narednom sastanku.

KONKURS

Kao i predhodnih godina redakcija "Elektrona" raspisuje već tradicionalni konkurs za najbolju:

1. priču
2. pesmu
3. karikaturu
4. grafiku
5. umetničku fotografiju

Pravo učešća imaju svi redovni studenti ETF-a i apsolventi školske 1975/76 godine. Radovi će se honorisati. Rek predaje je 25.2.1976.

Konkurs ima za cilj da podstakne kulturnu aktivnost studenata na našem fakultetu kao i da doneće poboljšanje kvaliteta našeg lista jer će svi nagrađeni i uspešni radovi biti objavljeni u "Elektronu".

Radovi se mogu dostaviti Predsedništvu SSOJ-a ETF-a svakog radnog dana od 13-13.30 časova ka redakciji "Elektrona" u vreme dežurstva.

Dodata uputstva naći ćete na oglasnoj tabli "Elektrona".

REDAKCIJA

ŠPANIJA JUČE DANAS SUTRA...

Poslednje srede oktobra u prostorijama KST-a održano je veče posvećeno aktuelnim dogadjajima u Španiji, pod nazivom "ŠPANIJA-JUČE, DANAS, SUTRA..."

Večeri su prisustvovali drug Kosta Nadj, Predsednik SUBNOR-a Jugoslavije sa suprugom, Sima Kovanović, španski borac, Velizar Savić, urednik NIN-a sa suprugom, Marija Crnobori, prvakinja JDP-a, Dubravka Jovičić, student Muzičke akademije, profesori Elektrotehničkog fakulteta Ljubiša Milanković i Voja Abramović, i Sekretar Vasilije Siljak.

Uz prisustvo 250 studenata tehnike, uspomene iz Španije iz vremena pred Drugi svetski rat evocirali su na topao i neposredan način, drugovi Kosta Nadj i Sima Kovanović. O sadašnjem trenutku Španije govorio je drug Velizar Savić.

Povod za organizovanje ove večeri su poslednja streljanja u Španiji. Tako su se studenti tehnike pridružili opštem protestu

svetske javnosti zbog izvršavanja pet smrtnih presuda nad pripadnicima Antifašističkog i revolucionarnog-patriotskog fronta (FRAP) i baskijske organizacije (ETA).

"...Od njih jedanaestoro streljano je petoro. Pogubljeni su u subotu, 27. septembra, izmedju 8,10 i 10.15 časova u Madridu, Barceloni i Burgosu. Njihove krivice bile su u tome što su se borili protiv fašističke diktature. Šestoro je pomilovano, smrtna kazna im je pretvorena u robiju od 30 godina. Među njima su i dve devojke u drugom stanju. Jedna od njih nije se plašila da kaže: "Ako je ovo pomilovanje humanost, onda je bolje da je Franko streljao i nas."

Pisma petorice streljanih je prisutnima pročitala Marija Crnobori, dok je Dubravka Jovičić izvela Listovu "Špansku rapsodiju".

Sve učesnike razgovora i prisutne goste studenti su na kraju večeri toplo pozdravili.

MOJ KOMENTAR:

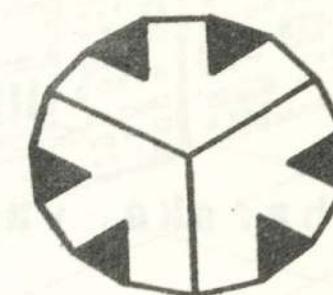
Izveštavajući Vas o održavanju ove večeri, nije mi bila namera da dam svoj komentar na aktuelnu situaciju u Španiji.

Reč je o nečem drugom.

Svedeci smo velikih naporu koje članovi saveta KST-a ulažu za šte beljem organizacijem priredbi. Ovega puta su drugevi iz KST-a pestigli pun pogodak. Omogućili su nam da se pravovremene informišeme o aktuelnim zbijanjima u Španiji. Za sav trud koji su uležili, pesbe treba poхvaliti drugeve Mihailović Mihaila, Frančić Emila, Čertanevački Draška i Pavičević Slobodana.

Organizaciju evakvih priredbi treba pozdraviti!

RADOVAN JOVANOV

KST

KLUB STUDENATA TEHNIKE

U organizaciji KST-a održaće se tri brukoške večeri, posvećene brukošima Elektrotehničkog, Gradjevinskog i Arhitektonskog fakulteta. Brukoši Elektrotehnike primiče u goste brukoše sa Farmacije.

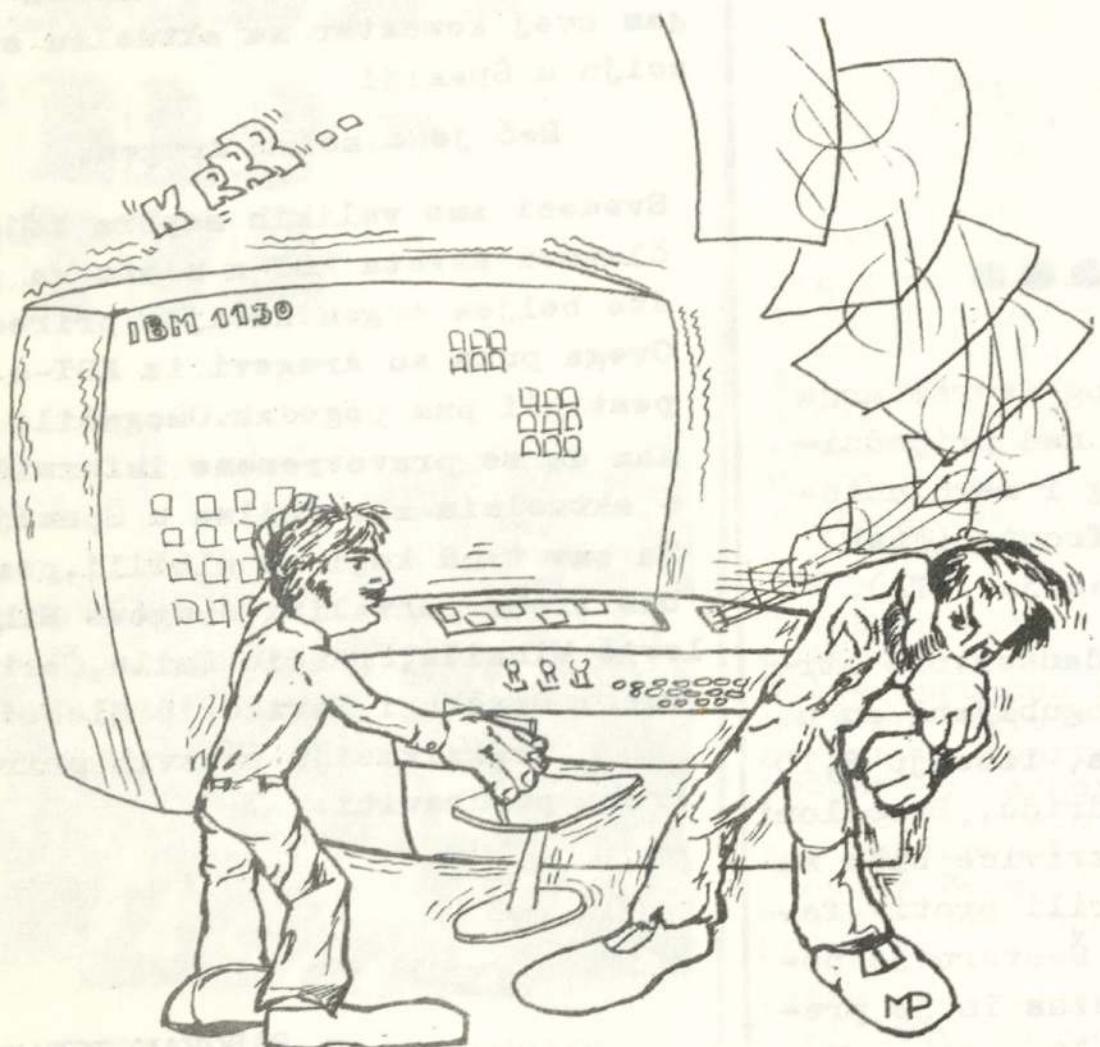
U KST-u je 28.IO.1975. održan koncert beogradске "POP-SHOW GRUPE". U izvanrednom dekeru, uz veliki trud muzičara, koncertiranje nije baš eduševile 250 prisutnih posetilaca, jer izgleda nisu baš bili pripremljeni za evaku vratu muzike.

POSLEDNJA VEST :
Uakore peneve kafa i čaj na starom mestu/u hedniku/ studentima, a profesorima i pe kabinetima u organizaciji KST-a. KST takođe treba da organizuje otvaranje kafea na Gradevinskom fakultetu.

serija: HUMOR I SATIRA

PUBLIKACIJE ELEKTROTEHNIČKOG FAKULTETA

JESAM LI TI REKAO DA NE STAVLJAŠ TU ANKETU
U RAČUNAR

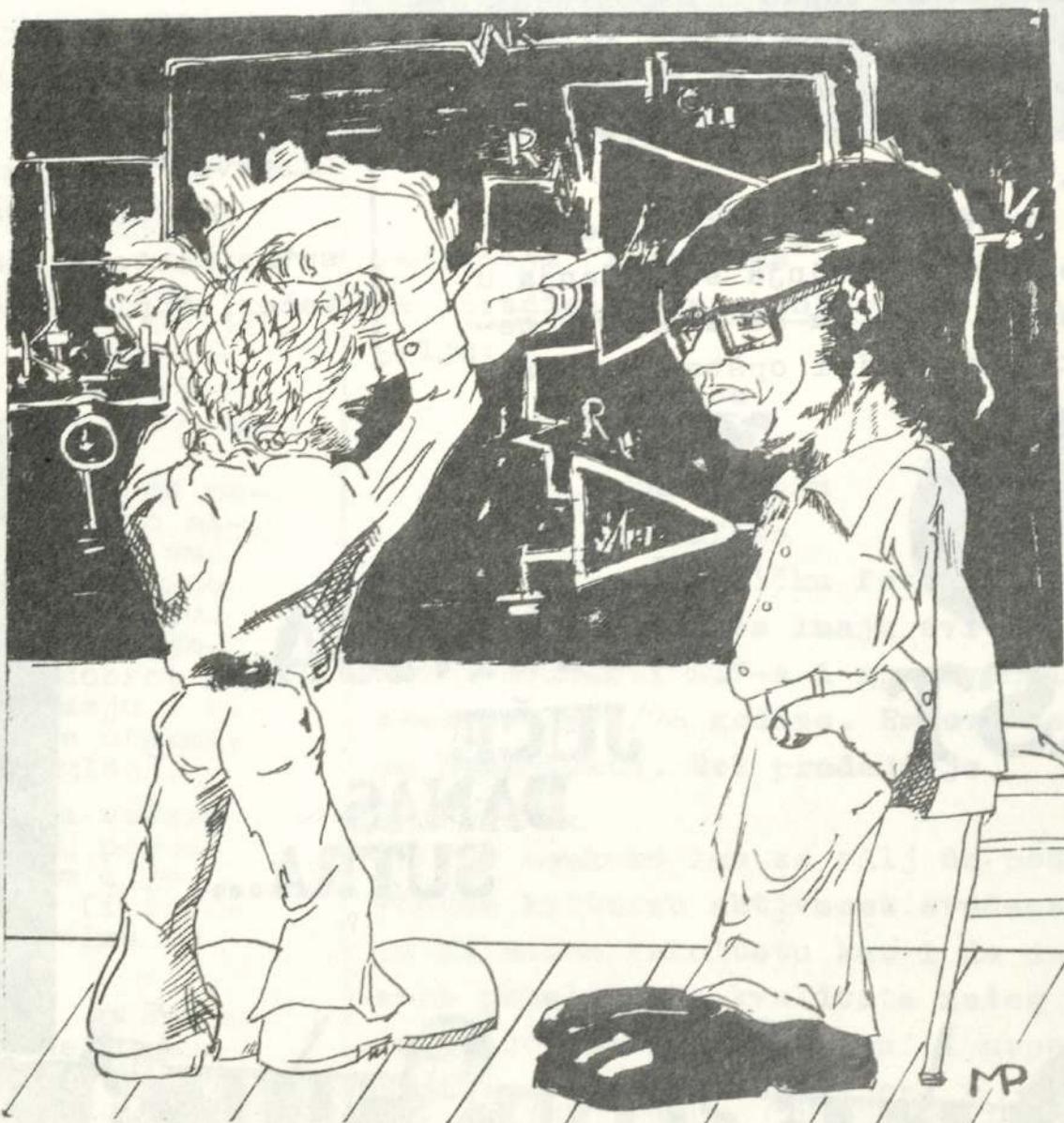

KAKO DA SE NE KRIJE KAD JE NAJ-GORE PROŠAO U ANKETI ?!

oktobarske varijacije

MORE, DAO BIH MU JA NOBELOVU NAGRADU SAMO
KAD BI NAPISAO KNJIGU.

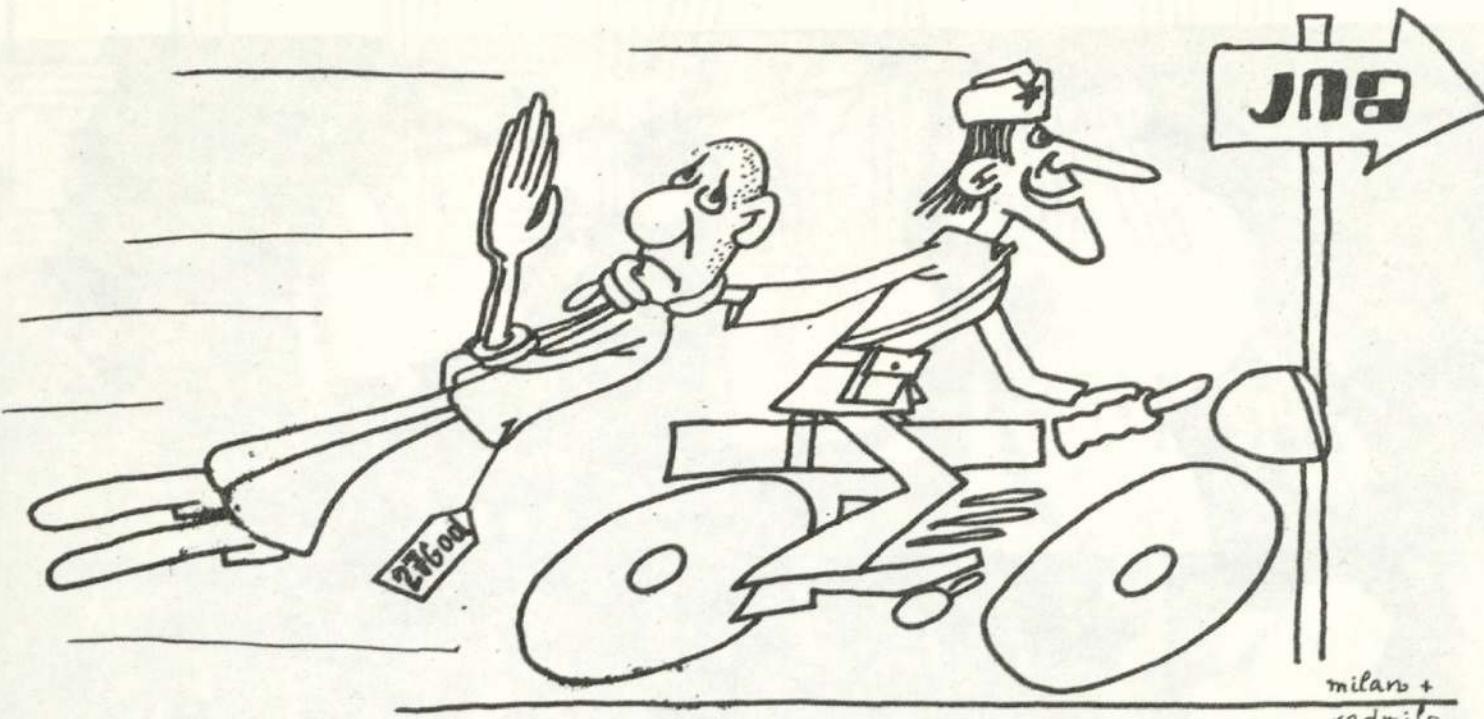

OVO KOLO SLUŽI ...ZA OBARANJE STUDENATA

Karikature u ovom broju :

Milen Profirović
Milan Adžić
Rade Vesović
Milenko Marjanov
Radmolo Lukić
Zlatko Popović

Naslovna strana:
MILEN PROFIROVIĆ
STEVAN JOVANOVIĆ

AFORIZMI

Govore: "Prevrni novi list".
A šta ako je to poslednji?

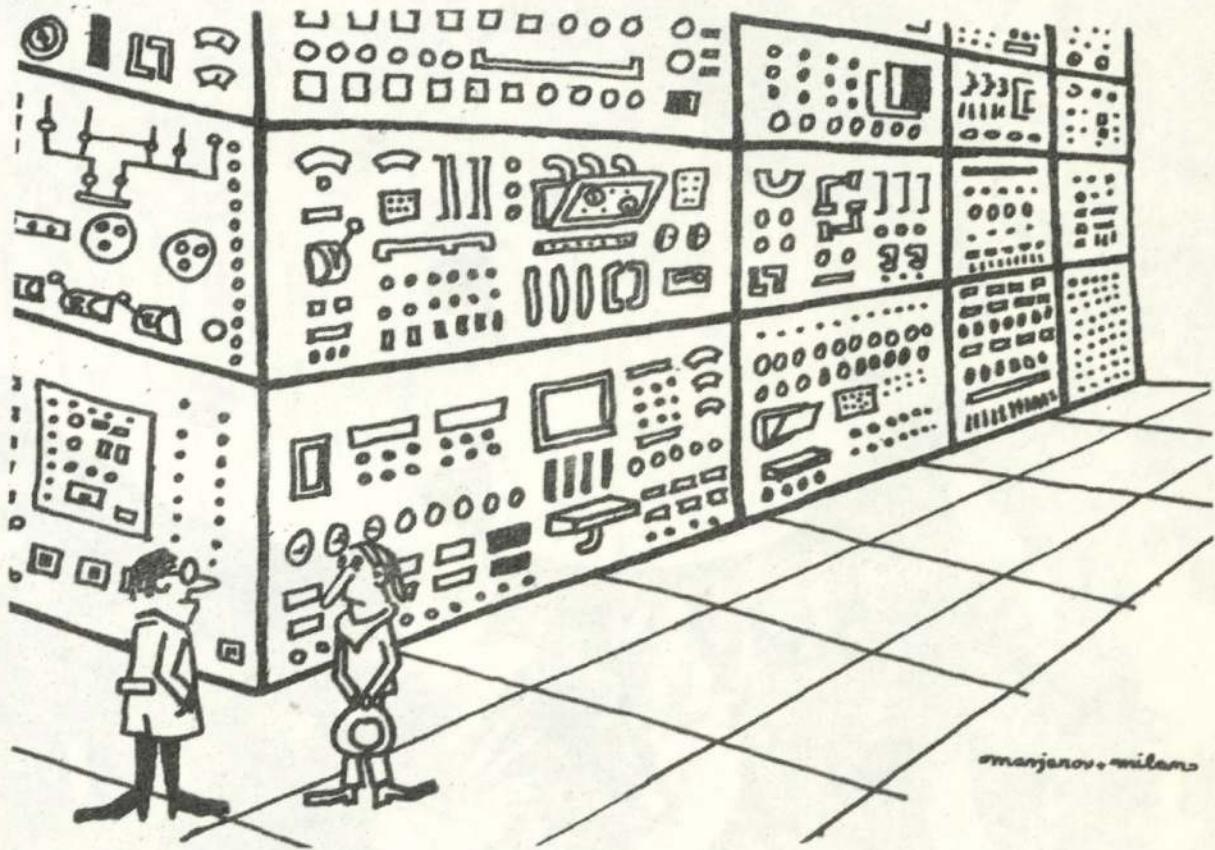
Reforma visokog školstva nam je na vrlo visokom nivou - u oblacima.

Pošto smo poznati kao velike patriote pretežno sve vreme gostovanja, "Karavan prijateljstva" je prošao u "Domevini".

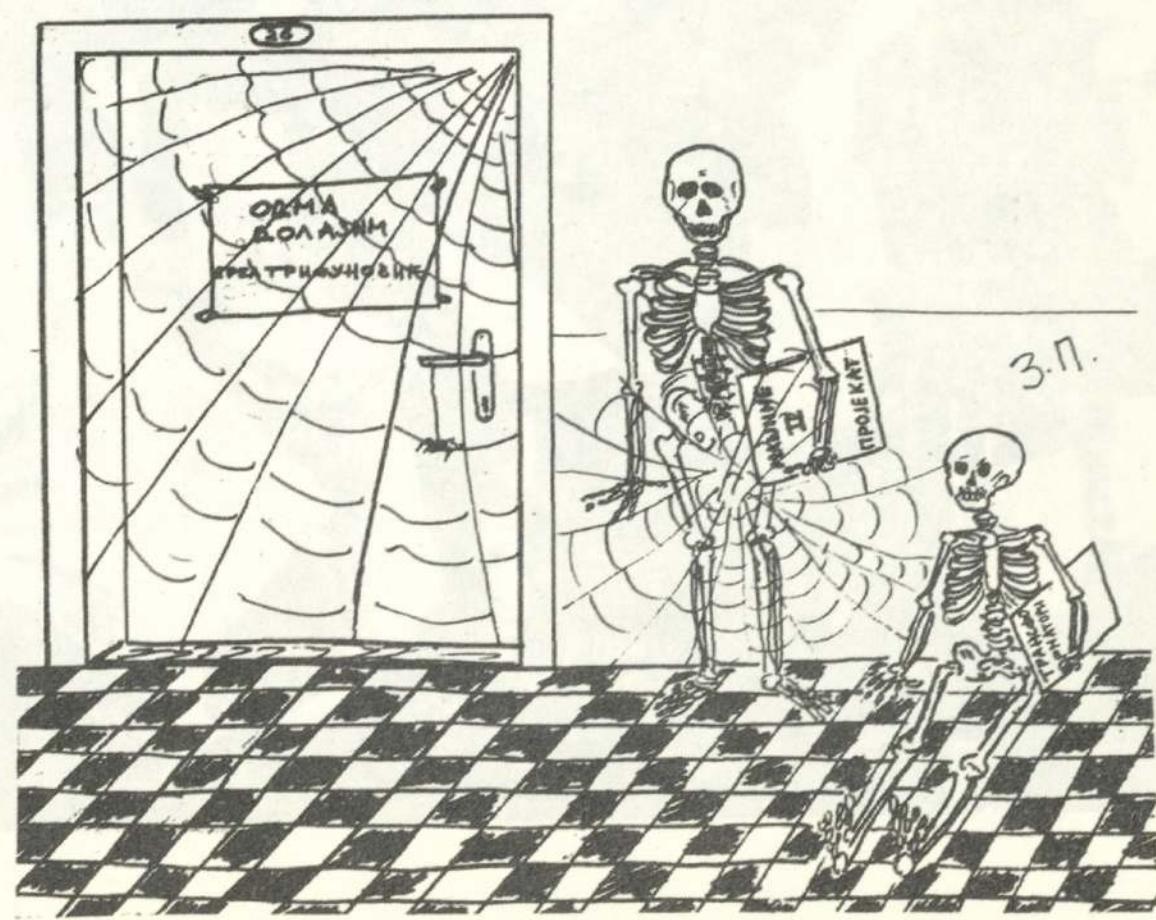
- A, TAMAN DADOH USLOV ZA DRUGU

NA INTERVENCIJU ZAINTERESOVANIH KATEDRI
OVE GODINE SPROVODE KOMPETENTNU ANKETU

DA LI STE RADILI NA OVAKVOJ MAŠINI ?
NISAM, ALI UČINIĆU ŠTO MOGU...

EXTRINS NOVEMBER 1948

ILETIC NEBOJŠA

Beskrvna dolina

Elektromašinac

